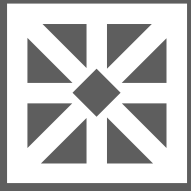


Civil érték 1995 óta



WEKERLE

2017.
XXIII. ÉVFOLYAM
2. SZÁM

A WEKERLEI TÁRSASKÖR EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓ LAPJA



2x3 vagy 2x2 sáv

Villamospályák

2x1 sáv

2x3 sáv



CÉGÉR

ipartörténeti és helytörténeti filmszemle

CÉGÉR

WEKERLEI FILMFESTIVÁL
IPARTÖRTÉNETI ÉS HELYTÖRTÉNETI FILMSZEMLE

A PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Wekerlei Társaskör Egyesület amatőr és profi alkotók dokumentumfilmjeit várja négy kategóriában: 1.) települések történetét bemutató ismeretterjesztő filmek 2.) településszociológiai dokumentumfilmek 3.) portréfilmek 4.) ipartörténeti filmek

Díjazás: I. helyezett: 200.000 Ft, II. helyezett: 150.000 Ft, III. helyezett: 100.000 Ft

A zsűri elnöke: Péterffy András Balázs Béla-díjas filmrendező, operatőr

A nevezési lapok és filmek beküldési határideje e-mailen: 2017. október 2.

Filmek beküldési címe: ceger.wekerleifilmfeszt@gmail.com

A filmszemlével kapcsolatos részletes információk és az online nevezési lap: wekerletelep.hu

Nevezési díj nincs.

A FILMSZEMLE

A filmszemle időpontja és helyszíne: 2017. november 4-5.

Wekerlei Kultúrház és Könyvtár, 1192 Budapest, XIX. Petur utca 7.

A részvétel díjtalan.



WEKERLEI TÁRSASKÖR

A filmfesztivál az NKA támogatásával valósul meg.

NKA

Nemzeti Kulturális Alap

Magyar Kollégium



WKK
WEKERLEI
KONFERENCIÁK
ÉS KÖNYVTÁR

XIX KISPEST
ÉRTÉKELÉSE





Tartalom

Beköszöntő.	1
Ahol élünk:	
Új körút a Wekerle oldalában?	2
Közbiztonsági fórum	3
Beharangozó: KÖN, Filmfesztivál.	4
XXVI. Wekerlei Napok	5
Visszapillantó: XIII. WSN	8
Volt egyszer egy kiállítás	9
150 éve született Győri Ottmár.	10
WTE: Gondnokság, Wekerlei séták.	11
Épített örökségünk:	
10 éves a Wekerlei Építészklub	12
Hazánk házai a Wekerlén 5.	13
Köztünk él: Tatai Zsolt.	14
Iskolák, Óvodák.	16
Klímaparát Wekerle: Wekerlei fák és öröm-bánat térkép, Sünök	20
Napelemes kiserőmű	21
Wekerlei famíliák:	
Az Ozorai család I.	22
WKK	24
Wekerlei Önkéntesek, Klubok	26
Wekerlei konyhák.	27
Hirdetés	28

Wekerle

**A Wekerlei Társaskör Egyesület
ingyenes tájékoztató lapja**

Alapította: Dr. Kóczán László

Főszerkesztő: Dr. Engloner Attila

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Jedlőczy Bert, Nagy Attila,

Nagy Tamás, Papp Zsuzsanna,

Szilágyi Szabina

Korrektúra: Dr. Bognár Anikó

Tördelés: Babay Bt.

Hirdetésszervező: Veres Joli,

Telefon: 30-683-1307

Kiadó: Somló Judit WTE-elnök

A szerkesztőség címe:

1192 Budapest, Kós Károly tér 10.

Telefon: 280-0114

A címlap Fontos György fotójának felhasználásával készült

Hátsó borító: Urmai László

Nyomda: SERRIART Nyomdaipari Stúdió

Megjelenik évente háromszor 5400 példányban

A szerkesztőség a kéziratok tartalmáért

nem vállal felelősséget

ISSN 2061-6627

Sávok, pályák

A amikor kiderült, hogy a Nagykörösi út lesz az M5-ös autópálya bevezető szakasza, a wekerleiek abban bíztak, hogy házaik és a forgalmas útpálya között legalább szervízútnyi távolság marad. Azonban a szervízút a pesterzsébeti oldalra, a hőmpölygő forgalom pedig a wekerlei házak közvetlen közelébe került. Ez után az ott élők évekig abban reménykedtek, hogy majd zajvédőfal csökkenteni szenvedéseiket. A zajvédőfal – ugyan jó pár évvel később – valóban megépült, de hogy mennyire is csökkentette a zajterhelést, azt 2012-ben, újságunk XVIII./1. számában írtuk meg.

Amikor a Határ úton élők az elviselhetetlen forgalom miatt félpályás útlezárással tiltakoztak, az átmeneti javulást eredményező intézkedések (az úttest burkolatának felújítása és az áthaladó tehergépkocsik össztömeg-korlátozása) után a wekerleiek abban bíztak, hogy egyes napvilágot látott terveknek megfelelően az útpályát házaiktól távolabb viszik és a kiserdőben, földbe süllyesztve alakítják ki. Mindebből azonban, jól tudjuk, ezidáig nem lett semmi.

Nemrég egy új, dél-pesti körút építéséről jelentek meg különböző médiumokban különböző információk. Amikor részletekért megkérdeztem néhány, helyi ügyekben jártas ismerőst, senki sem tudott felvilágosítással szolgálni. Volt, aki legyintett, mondván: „régóta szólnak hírek mindenféle tervekről, egyikből sem lett semmi, ebből sem lesz!”

Utánajártunk tehát, mi ez az új terv, hol tart az ügy, számítson-e a Wekerle egy újabb, soksávú útra a közvetlen közelében. Az elérhető információkat újságunk következő oldalán olvashatják, a címlapot illusztrációnak készítettük. Most úgy tudni, a Wekerle mellett futó Nagykörösi út 2x3, és a Határ út 2x1 sávján (plusz két villamospályáján) kívül további négy (egyes hírek szerint 6) sáv megépítését tervezik. A megismert tervek szerint az új utat a IX. és XIX. kerület között U-alakban vinnék: a nyomvonal az Illatos út felől érkezve csak a Wekerle közelében kanyarodik balra (és válik a Határ úttal párhuzamosná), majd az Üllői út előtt ismét balra tartva megy tovább. A korábban szintén felmerült Kén utca – Ecseri út nyomvonal lekerült a napirendről. A rendkívül rövid határidők gyors megvalósítást sejtetnek.

Ami az információgyűjtés közben leginkább meglepett, hogy egy ennyire előre-haladott állapotban levő projektről milyen sokáig mennyire nem tudtunk semmit. Kerület-szomszédaink tájékozottabbnak tűnnek: „odaát” már megalakult egy érdekvédő „Kiserdei” csoport, sőt a Ferencvárosban már helyi népszavazást szerveznek. Nálunk nemrég volt az első szakmai egyeztetés és az első lakossági találkozó. Utóbbi – ígéret szerint – még szeptemberben újabb követi, amin remélhetőleg a wekerleiek választ kaphatnak kérdéseikre. Többek között arra, hogy mi indokolja ezt a nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek minősített beruházást, egyáltalán: szükség van-e rá (valóban csak autót építéssel javítható-e a közlekedés); mekkora forgalmat, honnan, hová kíván elvezetni az új pálya; mi indokolja ezt a Wekerlét – a meglévő út- és villamoshálózat meghagyásával – a lehető legjobban megközelítő, U-alakú nyomvonalat; és egyáltalán: miben bízhatnak, mit tehetnek az itt élők, hogy a városlakók valódi érdekeit szolgáló, korszerű fejlesztések szülessenek.

*Dr. Engloner Attila
főszerkesztő*

A kiserdő most



Fotó: Fontos György



Új körút Dél-Pesten, a Wekerle oldalában?

Szakmai alapvetés, hogy a jó közlekedés hiánya miatt egyes területek nem képesek valós értéküknek megfelelően fejlődni, ugyanakkor más területek a közlekedés túlterheltsége miatt nem képesek valós értéküknek megfelelően létezni.

Budapest és az 1950-ben hozzákapcsolt települések útszerkezete még az autók megjelenése előtt alakult ki. Később, a II. világháborút követően, az újjáépítés és az erőltetett iparosítás időszakában az autóközlekedés feltételeinek javítása még nem volt fontos, a 60-as 70-es években pedig az utak fejlesztése a gazdasági erőforrások hiánya miatt nem tudott a felgyorsult a motorizációval lépést tartani. Mára megváltozott az értékrendünk: előtérbe került a környezettudatosság, az energiatakarékosság, a klímaváltozás hatásainak mérséklése, a lakókörnyezet életminőségének őrzése, javítása.

Ahogy Budapest növekedett, megnőtt az igény a harántirányú, folyamatosan végig járható körutakra. A Nagykörúton kívül vezetendő új körútról a Fővárosi Közmunkák Tanácsa az 1800-as évek végén határozott. Kijelölte a nyomvonalat, kisajátította a telkeket. A ma ismert Hungária – Könyves Kálmán körút több mint 100 év alatt épült meg. Több évtizedet vett igénybe az M0-ás autópálya körgyűrű kiépítése is a hozzá kapcsolódó hidakkal, tehermentesítve Budapestet a nemzetközi és hazai tranzitforgalomtól.

A Hungária gyűrűn kívül eső körút megépítésének gondolata először 1934-ben a Magyar Touring Club által készített fejlesztési tervben jelent meg. Később a szakma egyre többet foglalkozott a 70-es években Munkás körút, a 90-es években Körvasútsori körút névvel illetett feladattal. Az új körút építésének indoka a belső városrészek forgalmi terhelésének mérséklése, a régi Pest határán kialakult, alulhasznosított, úgynevezett „rozsdá” övezetek aktivizálása, és nem utolsósorban az alkalmatlan utakon vezetett gyűrűirányú belső forgalom környezetterhelésének csökkentése volt.

Ez utóbbi probléma kiéléződése vezetett a Határ út mentén élő wekerleiek felpályás útlezárással történő tiltakozásához is 2005-ben. A Telep műemléki jelentőségű területi védelme miatt nincs lehetőség funkcióváltásra, üzletek, szolgáltató üzemek kialakítására, mint ahogy történik ez a Határ út pesterzsébeti szakaszán. Születtek átmeneti javulást eredményező intézkedések: 2006-ban a Főváros felújította a Határ út burkolatát, a teherforgalmat pedig a maximum 12

tonna tömegű tehergépkocsikra korlátozták. Azonban a megfelelő nyomvonal kijelölése és levédése – szemben a Hungária gyűrű tervezésekor időben megtett lépésekkel – itt mind a mai napig késik, és sajnos már el is késett.

A Wekerlei Társaskör Egyesület felkarolta a Határ útiak tiltakozását, és támogatta azt a Kispesti Önkormányzat is. A Fővárosi Közgyűlésben folytatott lobbizás eredményeként a 2009-ben elfogadott és a 2020-ig javasolt fejlesztéseket tartalmazó Budapest Közlekedési Rendszerének Fejlesztési Terve című dokumentum elsőbbséget biztosított a Körút déli szakasza megépítésének. A Közgyűlés még az út telkét is meghatározta a villamospálya Illatos-árok felé eső oldalán.

A szakasz megépítésének ügye a 2024-es olimpiai pályázatnál került újra előtérbe, amelyről Budapest ugyan visszalépett, de a tervezett hidak és a hozzájuk kapcsolódó utak építését továbbra is időszerűnek tartja a kormány és a Főváros is.

Kispest Önkormányzat hivatalos érdeklődésére a polgármester a projekt gazdájától, a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.-től a következő tájékoztatást kapta: „Hivatkozással 2017. február 8-án kelt levelükre a tárgyi előkészítési projekt aktuális helyzetére vonatkozóan az alábbiakról tájékoztatjuk. Az előkészítési feladat részeként a Galvani híd és kapcsolódó úthálózat engedélyezési terveinek elkészítésére kiírt közbeszerzési eljárás keretében tervezőként a FŐMTERV Zrt.-UNITEF-83 Zrt.-UTIBER Kft. közös ajánlattevő került kiválasztásra. A tervezési szerződés aláírásra került, ezáltal a tervezési feladat elkezdődött, melynek során a Tervező képviselői felveszik a kapcsolatot az érintett szervezetek és Önkormányzatok illetékeseivel.”

A Wekerle újság kezdeményezésére a Főpolgármesteri Hivatalhoz fordultam további információkért. Az illetékes főosztály vezetőjétől, a NIF Zrt., a Főpolgármesteri Hivatal, a BKK Zrt. és a tervezők július 13-i egyeztetése alapján a következő információkat kaptam:

„A tervezett út tengely a Soroksári Duná-ágat keresztezve, a Soroksári út felett elhaladva, körülbelül a Gubacsi út vonalánál csatlakozik az Illatos út egyenesébe. Innen az Illatos úton halad a Gyáli útig. Ezek után a Határ úttal megközelítőleg párhuzamosan halad el a József Attila lakótelep és a Wekerletelep közötti erdős területen, új nyomvonalon. A tervezési szakasz vége az Őllői úti csomópont. A tervezett út 2x3 sávú keresztmetszetű, középen tömegközlekedési

sáv helybiztosításával, amely a távlatban villamospálya elhelyezésére alkalmas. Az engedélyezési terveket 2018. június elejére kell elkészíteni. A tervező jelezte, hogy megvizsgálja a Kén utca–Ecséri út irányú nyomvonal megvalósíthatóságát is.”

Megjegyzem, hogy a magam részéről ez utóbbi megoldást tartom jónak.

*dr. Balogh Pál közlekedési mérnök
2017. július 22.*

LAPZÁRTA UTÁN:

Augusztus 10-én sor került a Kispesti Városházán az első szakmai egyeztetésre az építető NIF Zrt., a beruházó UTIBER Zrt., valamint a Polgármesteri Hivatal érintett vezetői és szakértői között. Információk szerint az új, valószínűleg 2x2 sávú út a Wekerléhez közel, a meglévő villamospálya mellett vezet majd, tervek szerint zajvédő fallal elválasztva. A Határ út jelenlegi pályája szervízútként megmarad. A Kén utca –Ecséri út nyomvonal lekerült a napirendről.

Augusztus 21-én lakossági találkozót rendeztek szórólapon keresztül invitált wekerlei és József Attila lakótelepi lakók, továbbá kispesti és ferencvárosi politikusok, valamint a Levegő Munkacsoport képviselőinek részvételével. Ferenczi István kispesti képviselő bemutatta az útpálya terveit és beszélt a határidőkről: el kell készülnön szeptember 1-ig a tanulmányterv, szeptember közepére a forgalombecslés (amit az utak és hidak tervezői készítenek), október elejére a megvalósíthatósági tanulmány és június végéig várhatóan lezajlik a környezetvédelmi engedélyeztetés. A találkozón az is elhangzott, hogy miután nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházás, nagyon korlátozottak a cselekvési lehetőségek. Pál Tibor ferencvárosi képviselő elmondta, hogy kerületükben a terület hasznosításának terveiben nem szerepelt autópálya, ezért népszavazást tartanak az ügyről. A wekerlei eseményen résztvevők számos aggályt és kérdést fogalmaztak meg és kinyilvánították a beruházással kapcsolatos véleményüket.

Várhatóan szeptember 12. előtt újabb lakossági találkozó lesz, ahol a felmerült kérdésekre válaszokat is remélhetnek az érdeklődők. A Levegő Munkacsoport jogi segítségét is felajánlotta. A Határ úti kiserdőért tenni akarókat szeptember 23-án szemétszedési akcióval és egyéb programokkal várják.



Tárgy: Galvani körút projekt partnerségi egyeztetésre bejelentkezés

Tisztelt Vezérigazgató helyettes úr!
Tisztelt Igazgatóhelyettes úr!

A Wekerlei Társaskör Egyesület ezúton jelzi szándékát, hogy a Galvani híd és hozzá kapcsolódó úthálózat tervezését érintő projektbe, partnerségi egyeztetésben résztvevő civil szervezetként bejelentkezzen.

A Wekerlei Társaskör Egyesület a Wekerletelepen működő civil szervezet.

Az Egyesület alapszabályában rögzített céljai között szerepel a Főváros XIX. kerület, Kispest wekerlei városrész „helytörténeti, településszerkezeti és építészeti, továbbá természeti értékei megővésének és gyarapításának elősegítése (...) a városrész építésében, környezetrendezési és közlekedési rehabilitációjában való közreműködés, a lakosság bevonása a városrészrel kapcsolatos fejlesztési elképzelések és tervek megvitatásába és megvalósításába, ennek érdekében egyéni és társadalmi erők összefogásával közösségi létesítmények létrehozása és működtetése, továbbá a társadalmi akciók kezdeményezése, szervezése (...)”

Véleményünk szerint az úthálózat megvalósulása jelentősen érinti a Wekerletelepet, de Kispest közlekedési helyzetét is jelentősen befolyásolja. Kérjük egyesületünk számára a projektben való részvételt, a folyamatban lévő egyeztetésekre a Wekerlei Társaskör Egyesület képviselőjét bevonni és meghívni.

Budapest, 2017. július 19.

Tisztelettel: Somló Judit
elnök, Wekerlei Társaskör Egyesület

A Társaskör ez idáig nem kapott meghívást a szakmai egyeztetésekre. Szándéka szerint olyan lakossági fórumot kíván mielőbb megszervezni, ahol a wekerleiek a projekt beruházója és a tervezői részéről kapnak tájékoztatást és választ kérdéseikre.

Olvasói levél

Akkor most kinek és hol lehet parkolni?

Olvastam több helyi lapban, hogy az illetékesek végre foglalkoznak telepünknek a Határ úti metrómegállóhoz eső sarkán kialakult parkolási kaószával. Megoldást ugyan nem észlelek, de engem is, mint wekerletelepi lakost is aggaszt az állapot. (...)

Még tavaly ősszel az Álmos utca első szakaszában parkoltam szabályosan kora reggel az utcaszakasz bal oldalán. Amikor, még aznap kora reggel visszatértem kocsimhoz, a bal tükör le volt törve. Lefotóztam, bejelentettem, aztán három hónapra rá meg is kaptam a választ, hogy nem találtak tettest. Elfogadtam, de azóta is felháborít, hogy mind a mai napig az ottani parkolási hely melletti lámpaoszlopon ott éktelenkedik egy lap ezzel a felirattal: „Ne ide parkolj!”. A gépjármű oktatóra mintha más KRESZ szabályok vonatkoznának. Nekik szabad másodiknak, harmadiknak parkolni, néha már bent a kanyarban, várva az újabb tanulóvezetőt? (...)

Az Álmos utcában az utolsó ház előtti sáv el lett kerítve az úttestig sima betonvasakkal, köztük műanyag szalagokkal, hogy megakadályozzák az oda parkolást. A vasbeton pálcák életveszélyesek, ez sem zavarja a hatóságokat?

Az egyik reggel az Álmos utca másik oldalán két-három valamilyen rendészeti dolgozó fotózta az ott parkoló kocsikat (valóban, a KRESZ szerint azon az oldalon nem parkolhatnak a kocsik). Érdeklődtem a látottak miatt, és ott tudtam meg, hogy olyan helyen, ahol szilárd burkolat-félék vannak, ott lehet parkolni. Nézzünk csak szét a Wekerlén, hogyan és milyen engedéllyel, vagy anélkül szaporodnak ilyen parkolóhelyek?

Egy wekerlei lakos, nyugdíjas mérnök

Ahol élünk



2017. július 27. délután a Pannónia út és az Esze Tamás utca sarkán egy fekete sportkocsi nekiment a kerítésnek. Az útszakasz 30 km/h sebességhatárolás alá esik. Milyen gyorsan haladhatott az autó, ha így összetört?

Megkerestük a BRFK Sajtóügyeletét, még nem kaptunk választ.

Lapzárta után: Wekerlei közbiztonsági fórum

Közbiztonsági fórumot tartottak augusztus 14-én a Munkás Szent József Községi Házban. Az ok: a wekerleiek tapasztalata szerint az utóbbi időszakban emelkedett a besurranó vagy betöréses lopások száma.

A Wekerlei Társaskör Egyesület és a Magyar Kollégium a Dél-pesti Autóvadász és Polgárőr Egyesület felkérésére szervezte meg a fórumot, amelyen mintegy 100 érdeklődőn kívül Marticsek János rendőr alezredes a Kispesti Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetője, Bali Péter a Kispesti Rendészeti Központ irodavezetője és Somogyi Lászlóné Wekerle ügyeiért felelős tanácsnok is részt vett.

A fórumon elhangzott: a Wekerle békés, csendes, kertvárosi övezet, a bűnözők számára is vonzóbb az ilyen terület. Minden lakos tegye meg a lehető legtöbbet saját védelmé érdekében! Napközben is, de főleg éjszakára zárja kulcsra kapuját és lakásának ajtaját, szereljen fel ajtónyitó riasztót (kb. 500-600 Ft) és mozgásérzékelős reflektort (3.000 Ft körül), sétájára vigyen magával személyi riasztót (kb. 1.000 Ft). Figyelje a gyanúsán viselkedő alakokat, próbáljon pontos személyleírást adni róluk! Kerékpárját saját kertjében se hagyja lezáratlanul, ne hagyja elől létráját! Ha kár éri, mindenképp a Rendőrséget, tűz estén a Tűzoltóságot hívja! (Csak utána a közösségi oldalt!)

A polgárőrök a rendőrséggel együttműködve saját idejükkel, munkájukkal járulnak hozzá a köz védelméhez, fizetést nem kapnak, semmiféle külön jogositványuk nincs. Hatékonyaságuk akkor növelhető, ha létszámuk gyarapszik, ezért minél több lakos jelentkezését várják.

A Wekerlén a – terepviszonyok miatt – nagyon drága lenne kiépíteni a komplett térfelügyelő kamera-rendszert. Ám a lakosság anyagi hozzájárulásával, szakemberek bevonásával, valamint az önkormányzat anyagi- és szolgáltatásbeli segítségével a meglévő rendszer jelentősen bővíthető lenne és hatékonyabbá válna. Ezt a javaslatot felkarolta a fórumot szervező két wekerlei civil szervezet.

Elérhetőségek:

- Központi segélyhívó: 112
- BRFK XIX. kerületi Rendőrkapitányság: 1/2929250, 19rk@budapest.police.hu,
- Kispesti Rendészeti Központ: 1/3474500, rendeszet@hivatal.kispest.hu
- Kispesti Készenléti Polgárőrség és Önkéntes Tűzoltó Egyesület: 30/6552286, kispestipolgarorseg@gmail.com
- Dél-Pesti Autóvadász és Polgárőr Egyesület: 20/2289977, dape@atw.hu

Rombányi András



Programsoroló

SZEPTEMBER

- 3. Bringatúra felnőtteknek
- 3. Wekerlei babaruhabörze
- 16-17. XXVI. Wekerlei Napok
- 16-17. Kulturális Örökség Napok
- 16. Tájékoztatósi futás a telepen, felnőtteknek
- 17. Tájékoztatósi futás a Kós K. téren, gyerekeknek
- 23. Garázsvásár fesztivál

OKTÓBER

- 8. Bringatúra felnőtteknek
- 15. Wekerlei bolhapiac
- 20. Film-Galéria
- 29. Wekerlei babaruhabörze

NOVEMBER

- 4-5. Wekerlei filmfesztivál
- 5. Wekerlei bolhapiac
- 8. Wekerle Sándor szobrának koszorúzása
- 24. Kiállítás

DECEMBER

- 2. Adventi kézműves vásár (WKK)
- 5. Wekerlei Mikulás

Állandó programok a Wekerlei Társaskörben

Bridzs klub

Minden kedden 18.30-kor várjuk mindazokat, akik szívesen bridzselnek.

Építész klub

változó időpontokban, wekerlei építészek Wekerle aktuális építészeti ügyeit beszélnek meg.

Játéklklub

Minden hónap első csütörtökjén 19-21 óráig társasjátékozunk, kártyázunk. Gyere te is. Hozhatod kedvenc játékokat, de jöhetsz anélkül is.

Kör-Kötő-Kör

Csütörtökönként 19-21 óráig kötünk, horgolunk együtt. Új technikákat tanulunk, mintákat cserélünk. Jöhetnek kezdők, haladók, fiatalok, idősek. Várjuk az új érdeklődőket is.

Őszi klub

Minden hónap utolsó szertóján 17 órakor találkozunk, beszélgetünk, teázunk, sütizünk. Kitaláljuk hova kiránduljunk, milyen koncertre menjünk, milyen kiállítást, színházi előadást nézzünk meg együtt.

Wekerlei Esti Mesék

Minden csütörtökön 18-19 óráig, mesehallgatás, bábozás, diavetítés, éneklés, rajzolás. Hetente más-más mesemondó várja az ovisokat, a kisiskolásokat és szüleiket.

3-1-2 Meridián torna

Minden hét keddjén 18-18.30-ig van a foglalkozás. Energetizáló, gyógyító és betegségmegelőző hatású gyakorlatsorozat közös végzésére várjuk az érdeklődőket.

Film-
fesztivál
Wekerlén

A Wekerlei Társaskör Egyesület a Wekerlei Kultúrházzal együttműködve idén november 4-5-én hagyományteremtő szándékkal rendezi meg az első Wekerlei filmfesztivált, a CÉGÉR – Ipartörténeti és Helytörténeti filmszemlét.

A rendezvény hiánypótló, ilyen jellegű filmek nagy számban készülnek ugyan, de bemutatásuk mind a médiában, mind a különböző fesztiválokon korlátozott. Ezen filmek jelentősége abban áll, hogy az alkotások helyi közösségeknek készülnek – általában helyben élő alkotók által –, azzal a céllal, hogy erősítsék az adott helyek, régiók lakóközösségeinek patriotá érzületét azáltal, hogy feltárják mikrokozmoszukat múltját. A Wekerletelep méltó helyszíne a fesztiválnak, hiszen az itt élő közösség nagy súlyt fektet helytörténetének feltárására, múltjának megőrkítésére filmekben, tanulmányokban; épített környezetének megővására, hagyományainak ápolására és megújítására.

A szervezők a Kárpát-medence egész területéről várják az alkotásokat, négy kategóriában:

- települések történetét bemutató ismeretterjesztő filmek,
- településszociológiai dokumentumfilmek,
- portréfilmek,
- ipartörténeti filmek, október 2-ig. Az előszűrt filmek bemutatására november első hétvégéjén kerül sor a Wekerlei Kultúrházban.

A családi hangulatú filmszemlét minden olyan érdeklődő figyelmébe ajánljuk, aki kíváncsi a mai magyar dokumentumfilmek világára. A kétnapos rendezvényt beszélgetések, közönségtalálkozók, kiállítások egészítik ki.

A filmfesztivál a Nemzeti Kulturális Alap és a Kispesti Önkormányzat támogatásával valósulhat meg.

Legyen Ön is részese ennek a programnak!

Mayer Adél, Nagy Tamás

KÖN 2017

Idén szeptember 16-17-én lesznek Európa-szerte a Kulturális Örökség Napjai (KÖN). Kulturális intézmények, helyi önkormányzatok és közösségek, szakmai és civil szervezetek mutatják be ilyenkor épített örökségüket. We-

kerlén ez egybeesik a Wekerlei Napokkal, ahol szombaton és vasárnap is díjmentes gyalogos túrákat vezetnek lakóhelyüket szerető és jól ismerő wekerlei lokálpatrióták. Idén először mindkét napon egy-egy angol nyelvű csoport, valamint külön egy kisgyermekes családoknak szóló séta is fog indulni.

Kettős évforduló a 2017-es év Wekerletelep számára. Augusztus 25-én emlékezünk a negyven éve elhunyt Kós Károlyra. Építésztestvére és jó barátja, Zrumezky Dezső, a telep egyik legjellegzetesebb épületét jegyző építész pedig éppen száz éve halt meg, tragikusan fiatalon. Az évfordulók kapcsán szeptember 17-én 15 órakor Építészbarátság címmel nyílik kiállítás a Társaskör Pincegalériájában.

Kertész Krisztián



Sportolj Wekerlén!

Sport

2017

XXVI. WEKERLEI NAPOK

Helyszín:
Wekerletelep, Kós Károly tér

Sportprogramok 2017. szeptember 15–17.

Szeptember 15., péntek	Kezdés	Sportág	Korosztály	Helyszín
	14.00	Labdarúgás	1-2. osztályosok	Kós Károly tér MŰFŰ, futballpálya
	15.00	Labdarúgás	3-4. osztályosok	Kós Károly tér MŰFŰ, futballpálya
	16.00	Labdarúgás	5-6. osztályosok	Kós Károly Általános Iskola, sportpálya
	17.00	Labdarúgás	7-8. osztályosok	Kós Károly Általános Iskola, sportpálya
Szeptember 16., szombat	Kezdés	Sportág	Korosztály	Helyszín
	9.00	Labdarúgás	Középiskolások	Kós Károly Általános Iskola, műfüves pálya
	10.00	Tájékoztató futás	10 éves kortól	Kós Károly tér, Wekerletelep utcai
	9.00	Asztalitenisz	Alsós, felsős diákok	Kós Károly Általános Iskola tornaterme
	11.00	Asztalitenisz	Ifjúsági, felnőtt	Kós Károly Általános Iskola tornaterme
	14.00	Gyeplabda	Bemutató, verseny	Kós Károly Általános Iskola, műfüves pálya
Szeptember 17., vasárnap	Kezdés	Sportág	Korosztály	Helyszín
	10.00	Tájékoztató futás	3-10 évesek	Kós Károly tér
	10.00	Dombra futás Labdarúgás Akadálypálya	Minden korosztály	Kós Károly tér, szánkó domb
	10.00	Röplabda	Ifjúsági, felnőtt	Kós Károly tér, MŰFŰ futballpálya

Általános információ: Sportáganként a versenykiírások és a csapat nevezési-lapok az alábbi linken találhatóak:

<http://wekerletelep.hu/blog/2017/08/08/xxvi-wekerlei-napok-sportprogramja/> Információ: Romhányiné Kovács Mária 70/381-6122

Nevezési díj nincs.

Labdarúgás: Előzetes nevezés szükséges. Info, nevezés: Terdy Katalin: 70/608-1047, herbst@hdsnet.hu vagy személyesen: szeptember 13-án, szerdán 18–19.00 óra között a WTE irodában.

Tájékoztató futás: Nevezés a Kós Károly téren, 9.30–11.30-ig. (mindkét nap) **Asztalitenisz:** Nevezés a helyszínen, iskolások: 8.50-ig, felnőttek: 10.50-ig

Gyeplabda: Országos verseny, sportági bemutató. Info: Herberth Balázs, 20/226-6235, herberthbalazs@gmail.com

Röplabda, dombra futás, akadálypálya, fotócellás gyorsasági rúgás-dobás: Szabad játék. Jelentkezés a helyszínen.

Eredményhirdetés: Szombat, 15.30 órakor a Kós Károly téren, a színpadon.

Helyszínek: Wekerlei Társaskör Egyesület: Kós Károly tér 10. Tel: 280-0114, Kós Károly Általános Iskola: Hungária út 28. (Vonás utcai sarok)

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Grafika: Urmaj László

Együttműködő partnerek: • Wekerlei Önkéntesek • Kós Károly Általános Iskola • Wekerlei Futóklub • Kispest SE

A XXVI. Wekerlei Napok programjairól

Az alább olvashatók nem adnak teljes képet a programokról, hiszen azok az utolsó napig változnak, alakulnak. A WN kulturális műsorának és sportprogramjának plakátjai és egyéb cikkek – itt az újságban – további tájékoztatást adnak.

SZOMBAT

MI TÖRTÉNIK A NAGYSZÍNPADON?

A már ismert előadók mellett több olyan együttes is részt vesz a programokon, akik korábban nem jártak még a Wekerlei Napokon:

Jantra, Bolgár Néptáncegyüttes

Évtizedekkel ezelőtt egy életvidám baráti társaság töltötte szabad estéit a Bolgár Művelődési Házban. A főként bolgár származású fiatalok legszívesebben balkáni zenét hall-



Jantra Néptáncegyüttes

gattak, és a bolgár néptánc egyszerű lépéseit tanítgatták egymásnak. 1996-ban a csapat úgy döntött, hogy egy szakmailag is megalapozott együttes áll össze, hogy előadásaiikon keresztül a bolgár kultúra minél szélesebb körben ismertté váljon. Azóta újabb és újabb fiatalok számára jelent meghatározó élményt a Jantra (egy bolgár folyó neve) közösségéhez való tartozás, akár táncosként, akár nézőként, akár barátként.

Makám zenekar

Több mint 30 éve működő együttes. Világzene, magyar népzene, balkáni és távol-keleti hatások, énekelt versek, humor, kiváló szólisták, remek hangszeresek.



Makám zenekar

Fotó: Romhányi András

Guča Partyzans Brass Band

2012 nyarán alakult meg a kilenctagú Guča Partyzans, mint Magyarország első balkán



Guča Partyzans Brass Band

rezesbandája, magyar profi jazz zenészekből. Céljuk, hogy Magyarországon is elérhetővé váljon a balkáni szerb „underground” trombita zene.

A Guča Partyzans zenekar alapvetően koncertzenekar, de közkedvelté váltak esküvőkön, illetve különböző rendezvényeken, kiváló és profi mesterei a hangulatteremtésnek.

Tűzfészek, Tűzszonglór Társulat

A társulat az ország egyik legrégebbi tűzszonglór csapata. Képzett cirkuszi művészekből álló csoport. Repertoárjukban szerepel tűz



Tűzfészek Tűzszonglór Társulat

show, tradicionális cirkuszi zsonglór előadás, óriás gólyalás mutatványozás, fekete színház-műsor, UV fénycirkusz és készségfejlesztő cirkuszi játszótér is. Egyedülálló jelmezeik és minőségi koreográfiáik különféle rendezvények fényét emelik már több mint 10 éve.

És a már visszajáró fellépők:

Mágnes Színház

A társulat 2014-ben ünnepelte megalakulásának 25. évfordulóját. Negyed évszázad alatt sok minden történt velük: a kezdeti csetlő-botló lépések után, több versenyen szerepeltek és számos díjat tudhatnak magukénak. Talán ezek között számukra legkedvesebb az volt, hogy a „Valahol Európában” c. musical bemutatásával megnyerték a Zenés Amatőr Színpadok Országos Versenyét, megkapták a legjobb rendezés díját és a főszereplő a legjobb gyerekszínésznek járó Színes sapka-díjat.

Tatay Színház

Sokszor szórakoztatták már a wekerlei kisgyermeket, meg persze a felnőtteket is. Jó ismerőseink, Tatai Veronika és Zsolt. Legyen meglepetés, hogy mit mutatnak nekünk ezen a szombaton.

Adol Mozgásművészeti Stúdió

A stúdió 1997-ben alakult és Budapesten két helyszínen, hét különböző tudásszintű csoportban folyik az oktatás.

A stúdióban alapozó képzésként ritmikus gimnasztika oktatás folyik, emellett a lányok megismerkednek a klasszikus balett alapjaival, a modern és divattáncok különböző irányzataival, valamint lehetőségük van akrobatikát is tanulni.

Növendékeik számos bemutatón, fellépésen, valamint versenyen vesznek részt.

Ellinizmosz Görög Hagyományörző Táncsoport

Az Ellinizmosz táncsoport a magyarországi görög nemzetiséget képviselő, kulturális tevékenységet végző csoport.



Ellinizmosz Táncsoport

ÉS MI TÖRTÉNIK MÁSHOL A TÉREN?

Népi kismesterségek udvara

Mesterség bemutatókkal, kézműves foglalkozásokkal várják a profik az amatőröket, a domb alatt.

A kézműves foglalkozások egész nap zajlanak, hogy mikor mit lehet kipróbálni, azt a helyszínen megtudhatod. Íme a választék:

bőrműves (bőr karkötő készítése), nemezelés, kavicsfestő, kosárfonó, csuhéj és szalmafonás, kovácsolás, mézeskalács készítő (mézes díszítés), fazekas (agyagozás vagy sütipecsés keksz sütés)

VÉRADÁS

Ismét, újra! Lehet segíteni és örülni ennek. Szombaton 10-16 óráig várják a véradókat a Magyar Vöröskereszt munkatársai, a véradó sátorban, a Kós Károly téren, a Zrumeczky kapu oldalán.

Ha elmúltál 18 éves, de nem múltál el 65, ha egészségesnek érzed magad, ha kicsit több a súlyod, mint 50 kg, van TAJ-kártyád, személyazonosító és lakcím kártyád, ott a helyed. Ha még nem adtál vért, olvasd el Mayer



Adél cikkét és próbáld ki te is! Előre is köszönet minden próbálkozóknak!

Papp Zsuzsanna

VASÁRNAP

SZOLIDARITÁS TERÉ

Idén 10. alkalommal hívunk meg a Szolidaritás Terére hátrányos helyzetű, illetve fogyatékkal élő emberekkel foglalkozó egyesületeket, alapítványokat. Az általuk kínált játékos tevékenységeken keresztül a gyerekek és felnőttek is betekintést nyerhetnek az ő különleges világukba. A sátraknál lehetőség lesz egészséggel, terápiás lehetőségekkel kapcsolatos információszerezésre, valamint több helyen támogatói vásárlásra is. A program kapcsolódik a családi pontgyűjtő játékhöz.

Kozák Judit

PONTGYŰJTŐ JÁTÉK

Kedves gyerekek (és felnőttek)!

A WSZN-en is lesz Pontgyűjtő játék, vasárnap, 10 és 18 óra között. Kicsit más formában szervezzük, mint azt eddig megszoktátok. A pontgyűjtő lap egy térkép lesz, a helyszíneket ez alapján – remélhetőleg – könnyen megtalálhatjátok. Érdekes, változatos feladatokat oldhatok meg, s gyűjthettek be a pecsét-pontokat. Minden résztvevő

kap apró ajándékot, mikor a játék végétel leadja a térképét. Szeretettel várunk mindenkit!

Telek Anikó

KIÁLLÍTÁS

Építésbarátság címmel rendezünk kiállítást Kós Károly halálának 40., Zrumezky Dezső halálának 100. évfordulója alkalmából.

A két építész fiatalkorában szoros barátságot ápolt. Számos épület őrzi kezük nyomát Budapesten és – örömmünkre – Wekerlén is. A tér két kapuja, valamint a hozzájuk kapcsolódó házak az ő terveik alapján készültek, és nem felejthetjük el, hogy a tér egészének arculata Kós elképzeléseinek alapján készült el.

2014-ben ünnepelték a Sztánai Bál centenáriumát. Somogyvári Rudolf dokumentumfilmje (Százéves a Sztánai Bál címmel) ennek az eseménynek állít emléket, felvillantva a két zseniális építész barátságát is.

Szeptember 17-én 15 órakor nyílik meg a kiállítás a WTE pincéjében, amelynek keretében a filmet is megtekinthetik.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Somogyváriné Márovcics Erika

KÖN, WN, Lovaskocsi

Utazni mindannyian szeretünk, hiszen minden út gazdagít, feltölt. Mi, wekerleiek szerencsések vagyunk, hiszen nem kell messzire mennünk, hogy értékekkel, élményekkel gazdagító utazásban legyen részünk.

Szinte már hagyománynak számít, hogy minden wekerlei nagyrendezvény egyik kiemelt programja a helytörténeti lovaskocsikázás. Nem lesz ez másképpen az idei Wekerlei Napokon sem, mely egybe esik a Kulturális Örökség Napokkal. Kulturális örökségünk pedig van bőven. Aki felül a lovaskocsira, megismerheti a telep épületeinek rejtett titkait, motívumait, a hajdan élt emberek szokásait, mindennapjait. Az utazó kicsit visszarepül a múltba, találkozik régi korok emlékeivel, hangulataival. Wekerle történelméről, felkészült, a telepet jól ismerő idegenvezető-kisérlettel nekünk. Aki már részt vett hasonló programon, annak is érdemes újra felülni a kocsira, hiszen minden vezető más szempontok szerint beszél Wekerléről. A programot szeretettel ajánljuk kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

Jó utat kívánunk!

Jegyek elővételben kaphatók a Wekerlei Társaskör irodájában (1192 Kós Károly tér 10.), illetve online regisztrálni lehet a wekerletelep.hu oldalon.

Indulások szombaton és vasárnap a Wekerlei Társaskör irodája elől: 14:00, 15:00, 16:00, 17:00, 18:00 órakor.

Zsolnai Éva

Első véradásom története

Gyere! Jó buli lesz! invitált Juli egy péntek délután a Társaskörbe.

Aha, ... hát jól! egyeztem bele némi habozás után. Nem mondtam ki, de az arcom mindent elárult, semmi kedvem nem volt abba a bizonyos „jó buliba” menni.

A történethez tartozik, hogy nem egy kedves esti koncertre vagy kiállítás megnyitóra buzdított drága barátnőm, hanem véradásra. Hát így bulizunk mi, 35 év felett, gondoltam. Akár hogy is, a tük és csövek, no meg a fura masina gondolatától, ami ide-oda lötyögteti a vérral teli zacskót, sehogy se jött a fesztivál hangulat. Amíg a Társaskörbe értünk, Juli elmesélte, neki ez a sokadik véradása, mondhatni notórius véradó. Szégyenkezve vallom be neki: Én mindig csak szerettem volna, de soha nem vettem rá magam, mindig volt valami kifogás. Mikor odaérünk, már nincs visszaút és különben is, csak nem fogok elájulni egy kis tútól meg vértől! Szégyen ide, szégyen oda, mikor belépünk, már izzad a tenyerem és zavaromban hol halvány szürkév, hol bíbor színűvé válik az arcom.

Első az adatfelvétel, aztán jön a vér-csoport megállapítása, majd az orvosi

vizsgálat. Izgalmam egyre fokozódik, de még mindig eszméletemnél vagyok. Hős vagyok! – gondolom. Meg azt is, hátha ennyi volt és elengednek. Tévedtem.

Annyi felfokozott perc után végre elfoglalhatom a hősöknek járó véradó ágyat. A Vöröskeresztes nővérke nagyon kedves, lerí rólam az első véradás izgalma, ehhez méltó bánásmódban részesít, végig ott ül mellettem, biztat, lelkesít. Egy gumilabdát kell pumpálnom a kezemmel, lassan csordogál a sötétvörös vér a kezemből, egy idő után már nem taszít a látvány, vizsgálgom, érdeklődöm. Nem hétköznapi élmény, látni a belső hajtóerőnk egy részét, azt, ami mozgat, ami él. Kicsit tovább tart, mint 10 perc, de azután nagyon büszkén és elégedetten állok fel a székből. Megállapítom, hogy még eszméletemnél vagyok, nem is fáj semmim. Ennyi volt?

Büszke vagyok. Talán segítettem én is valakin, aki bajba került. Talán az én vérem kapja egy anya, egy gyermek, egy idős ember, akinek sokat jelent majd, nekem pedig csak fél óra és egy kis tűszúrás.

Te Juli! Ez tényleg jó buli volt!

Mayer Adél

Felhívás süteménysütő versenyre

Wekerlei Sodrófa-díj

a XXVI. Wekerlei Napokon

Időpont: 2017. szeptember 16. szombat 13 óra
(közönségköstölés: 14:00 órától)

Nevezési határidő: 2017. szeptember 15.
a sodrofdij@gmail.com címen, vagy a WTE irodában
(Kós Károly tér 10.) nyitvatartási időben.

A XXVI. Wekerlei Napok keretében versenyt hirdetünk wekerlei szimbólumokkal (kakas, tulipán stb.) díszített ÉDES és SÓS sütemények elkészítésére!

Várjuk a nevezéseket kortól, nemtől, édes vagy sós kategóriától függetlenül egyénileg vagy csoportosan, házilag elkészített süteményekkel. A versenyen ezúttal is gyerek és felnőtt kategóriában külön hirdetünk eredményt, valamint kiosztásra kerül a közönségdíj is.

Kérjük, hogy a süteményeket aznap készítsék el, ügyeljenek a hozzávalók minőségére, kerüljék a romlandó alapanyagok hőkezelés nélküli felhasználását!

A süteményeket kérjük, hogy szeptember 17-én (szombaton) 13.00-13.15 között a Kós Károly téri Zenepavilonhoz hozzák.

Kérjük, nevezéskor adják le, hogy gyerek vagy felnőtt kategóriában indulnak-e, valamint nevüket, telefonszámukat, e-mail címüket, a sütemény receptjét és nevét!

Lehetőségeinkhez mérten a receptek a Wekerlei Sodrófa-díj facebook oldalán, a verseny után fotóval együtt megjelennek.

Süssük meg Wekerle kedvenc édes/sós süteményeit wekerlei szimbólumokkal díszítve!

További információért keressék Fekete Juditot a 06-20-585-2404 telefonszámon!

„Legyen mindig sütnivalónk!”



WSZN

A XIII. Wekerlei Székelykapu Napok hangulatát egy-két képpel és néhány gondolattal idézzük fel.

Fotó: Nagy Artila Károly



Fotó: Toldy Miklós



Fotó: Toldy Gábor



Wekerle csodakörei

Mi, akik itt lakunk, tudjuk, hogy a Wekerle nem csupán elforgatott utca-kocák útvesztője. Vannak itt bizony csodálatos körök is! Ennek leghíresebb példája a Kós Iskolától induló 4 km távú májusi Wekerlei Székelykapu Futás immáron 15. köre. A futás közismerten előnyös hatásain túl, ebben megvan az a plusz, amit a gyönyörű ősfás útvonalon nyújt, a verseny adta motiváció, amivel a gyerekeket nevelhetjük, és az a páratlan – közösséget, személyiséget építő – szellem, amit nálunk sokan-sokan

önkéntesen vállalnak ennek a sportrendezvénynek a lebonyolításakor. Tisztelet ezeknek az embereknek, akik kemény munkájukkal támogatják ezt a „csodakört”: anyák, apák, gyerekek, tanárok, a kispesti rendőrség és polgárőrség emberei.

S kiemelt köszönet a Wekerlei Futóklub vezetőjének, Romhányiné Kovács Mária-nak, aki 2000-ben álmodta meg, és azóta is szervezi ezt a kisebb tömeget mozgó közös mulatságot. Egy baráti társaság házi versenyéből nőtte ki magát egy mostanra 555 indulót számláló program-sorozat.

A verseny idei abszolút győztese Kardos Bence, aki 12'38" alatt teljesítette a kijelölt távot. A legkisebb korcsoport 400 méterén

215 induló kisgyerek szedte a lábait. És a kör bővül évről évre! Mind az indulók, de a nézősereg körében is egyre népszerűbb ez a rendezvény, hiszen nincs nevezési díj, itt a jókedvért fut mindenki, a mosolyokért dolgozik az önkéntes, a társasáért áll a kertkapuban és biztat az idősebb korosztály, a hangulatért jönnek más városból is.

Köszönet Kispest Önkormányzatának a Wekerlei Székelykapu futás mindenkori támogatásáért.

Aki részt szeretne venni, motiváló társakat keres a sportoláshoz, az csatlakozhat a Wekerlei Futóklubhoz a 70/381-6122 telefonszámon.

Bürgés Rita

Wekerlei Sodrófa-díj – 15. alkalommal

AWSZN egyik hagyományos, már-már emblemikus programja, a Wekerlei Sodrófa-díj – süteménysütő verseny. Szép számmal indultak versenyzők, összesen 17-féle sütemény került a négytagú zsűri elé. Bognár Anna, a Koller bácsi cukrászda és Horváth Tímea, az Éléskamra Étterem munkatársa képviselte a szakmát, Somogyváriné Márovics Erika, a WTE önkénteseként vett részt a döntésben, és elfogadta felkérésünket Varga-Magyar Kata, aki a tavalyi Wekerlei Napok tortaversenyének különdíjasa, és korábbi többszörös díjazott volt. A szokásokhoz híven a jelen levő közönség is értékelhette a „felhozatalt”.

A legtöbb „civil” kóstoló szavazatát a **Tavaszi mákos muffin** nyerte el, amely egyben a gyermekek édes kategóriájában is elvitte az első díjat. Az Árnyas Óvoda idén ballagó – stílszerűen – Mákvirág csoportja készítette.

A második helyet a gyermekek közül Morótz Lilla **Eklerhattyúfánkja** nyerte, amely valóban hattyú alakú, vaníliás sodóval és tejszínhabbal töltött égetett tésztás fánk.

Megosztott harmadik helyet kapott Auth Jázmin **Kalózkod golyója**

Fotó: Úzsaka Norbert



alkotása, amely egy örök klasszikus, rumos kókuszgolyó; valamint Villi Sára és Villi Borbála **Zöldike** névre keresztelt csokis-mentás muffinja, halványzöld mascarponés krémmel és csokicsillagos szórással.

A felnőtt kategóriában Morótzné Kicsi Hajnal **Répatortája** lett az aranyérmes, amelynek tésztáját a sárgarépa mellett mazsola, dió és narancs is gazdagította, ezt fokozta a mascarponés krémtöltelék és a fondant borítás, aprólékos marcipán díszítéssel.

A második helyezést egy duó nyerte: Várhelyi Panni és Takács Krisztina egy monumentális **Álomhajóval** nevezett, amely kívül-belül csokis, hajó alakú torta volt. Őszintén szólva, túl finom volt, így nem kellett sok időnek eltelnie a közönségkóstoltatás kezdetétől ahhoz, hogy a mérete ellenére csak morzsák maradjanak belőle a tálcan.

A sós kategóriában korcsoport szerinti bontásban három díjat osztott ki a zsűri. A gyermekek közül Nagy Olivér Huba **Gouda sajtos pogácsája** kapott elismerést, amely egyszerre volt könnyű és telt ízű. A kamazs kategóriában a **Pizzatorna** nyert, amely ötvözte a tortaformát és a megszokott pizza feltéteket. A felnőtt helyezett pedig az édes kategóriában is induló Várhelyi Panni–Takács Krisztina páros, akik **Vendégváró kosarukat** fonott, formázott, kisütött tésztából készítették és sajtos hatlapos kockákkal töltötték meg.

Nagyon köszönjük a résztvevők lelkesedését, az önkéntes szervezők munkáját és a támogatók nagylelkű hozzájárulását! Találkozunk összel: legyen mindig sütnivalónk!

Támogatóink: Bobojca Műhelye, Bock Pince, Éléskamra Étterem, Éva Magazin (Marquard Kiadó), Kis Tigris Fagyizó, Libri könyvesbolt (Shopmark), Magyar Kollégium, Málnacukor kézműves nyalókák, Másik Bolt, Maya Szörpök, Pocsai Porta, Vetrece Kávéház, Wekerlei Kávézó, Wekerlei Kultúrház és Könyvtár, Wekerlei Társaskör Egyesület

*Izsák Hajnalka**a süteménysütő verseny egyik önkéntes szervezője*

Két győztes receptjét olvashatják a Wekerlei konyhák rovatban!



Volt egyszer egy kiállítás

Szöke Péter Jakab: Ablakzsiráf – a Társaskör pincegalériájában

Ablakzsiráf? Ablak? Zsiráf? Ablak-Zsiráf?

Mi jut eszembe erről a két szóról? Hát először az Ablak-Zsiráf - Képes gyermeklexikon. Mérei Ferenc, V. Binét Ágnes, Móra Könyvkiadó, 1971. Az én fiamnak, a zöld színű, első kiadás volt meg. Sajnos, már nincs nálunk, kering valahol a családban, ha egyáltalán... Azóta a negyven valahányadik kiadásnál tart. Piros, lila, narancssárga, többféle kék színű borítóval jelent meg. (Már közelíték a kiállítás képeihez.)

A második, ami eszembe jut, Zilahy Péter (Péter? – ez is közelítés) képes szótáregénye, Az utolsó ablakzsiráf, 1998-ból. Ez viszont a könyvespolcomon van.

Egy rövid idézet:

„Az ablakzsiráf egy képeskönyv volt, amelyből olvasni tanultunk, amikor még nem tudtunk olvasni. Én már tudtam olvasni, mégis meg kellett tanulnom, mert akkor minék az iskola. Az ablakzsiráf közérthető módon tárta elénk a világot ábcésorrendben. Mindennek megvolt a helye és értelme, szimbolikus és hétköznapi, megtudhattuk belőle, hogy a nap keleten kel, szívünk a baloldalon van, az októberi forradalom novemberben, és az ablakon beárad a fény – akkor is, ha be van csukva. Az ablakzsiráf tele volt hétfejű sárkánnyal, tündérré, ördöggel meg királyfival, és azt írta róluk, hogy nem léteznek.” Mindez fotókkal, karikatúrákkal, képekkel illusztrálva. (Újabb közelítés.)

És most már egy harmadik jelentése is lett az Ablakzsiráfnak. Mégpedig az a kiállítás, ami miatt írtam ezeket a sorokat. Ahol van ablak a képeken, és persze zsiráf is, és sok minden más is, ami az „a” és „zs” között lehetséges.

Szöke Péter Jakab nem ismeretlen a wekerleieknek. Itt él közöttünk, többször résztvevője volt a Wekerlei Napok művésztelepének, s a Társaskörben sem először láthattuk a képeit. Örömmel vártuk most is.

A megnyitón a művész mondott pár mondatot munkásságáról, ezt megszakítva, egy cselló és egy gitár hangja szórakoztatta a résztvevőket. Micsoda véletlen! Persze volt csellós és gitáros kép is.

Beszélt arról, hogy szívesen dolgozik alkotótáborokban, fontos az inspiráció, az egymásra hatás, az együttgondolkodás más művészekkel, más művészeti ágakkal. Egyre inkább az absztrakt felé halad, egyéni látásmód jellemzi a képeit. „A

képet akkor érzem befejezetteknek, amikor belekerül az a hangulat, amit magamban érzek, és amit nem tudok sem kimondani, sem elzenélni vagy leírni.”

Én viszont megpróbáltam leírni – hisz festeni nem tudok –, hogyan éreztem magam a képeket nézegetve.

Hát jól, nagyon jól. Hogy ez nem elég?

Szeretem az élénk színeket, szeretem, ha lehet gondolkodni egy kép előtt, szeretem a kicsit absztrakt, esetleg szürreális képeket, szeretem elképzelni, mik lehetnek a festő gondolatai, de igazán – gyönyörködni szeretek az alkotásokban, csak úgy... Ezen a tárlaton mindezek megvalósulhattak.

Egy ismerőssel beszélgetve a kiállításon, megkérdezte tőlem, melyik képet szeretném a szobám falán látni. Hú, ez érdekes! Rögton a lakásom színei jelentek meg előttem. Az egyik szobában fehér bútorok vannak, piros kiegészítővel, na oda jöhetne a Balatoni arc vagy a Balatoni ház. Ez egy kicsit olyan ugyan, mint ha a borítójuk színe alapján rendezném a könyveket a könyvespolcon – azért ezt nem így teszem. Ezek a képek nagyon megfogtak, de szinte mindegyik festmény odaszögezett pár percnyi gondolkodásra, bámulásra, mosolygásra.

És hogy Antoine és Désiré is ott voltak?!

A Kós Iskola több osztálya is meglátogatta a kiállítást. A 3. b-ek, akik közben negyedikesek lettek, írták a következőket.

„Nekem, Az oroszlánnak elég című kép tetszett a legjobban. Azért ez volt a legszebb számomra, mert ez egy állat, és szerettem a legjobban van ábrázolva. Szép kék volt a teste, gyönyörű volt a sörénye, és egy vércsik ment a nyaka felett. Egy szóval csodálatos volt a kép.” (Valent Vilmos)

„Amikor nézegettem a képeket, megláttam a számomra legjobban tetszőt. A Giraffu volt az. Egy gyönyörű zsiráf volt a képen. Sok színből



állt, mint egy szivárvány. Az alapszíne kék volt, a háttér színes. Farka sötétzöld és fekete volt. Ismét elvarázsolt, mindig szívesen megyek a Wekerlei Társaskörbe újabb és újabb kiállításokra.” (Bonnyai Lili)

„A kép címe: Désiré és oroszlán. A kép egy cirkuszi mutatványt szemléltet. Színek: sárgák, piros, kék, zöldek, barna. Azért ez a kép tetszett meg, mert Péter jól ábrázolta a jelenetet, és a színek is jól láthatóak, például az oroszlán szinte kivált a képből. Szívesen lennék Désiré helyében. Ez nekem fel is tett egy kérdést: milyen lehet egy oroszlánt idomítani?” (Tétényi Dániel)

„Ház a dombon. Mire lehet olyankor gondolni, amikor ezt halljuk? Majdnem mindenre, de ki gondol olyanra vagy abhoz hasonlóra, amire Szöke Péter?

Én nagyon meglepődtem, amikor megláttam. Zöld háttér, fehér házsal, kis kerttel. A kertben egy fa, amit alig lehet észrevenni, mert olyan vékony.

Nagyon tetszett a kép kisugárzása és a táj szépsége.” (Pápay Lili)

„Osztyájtársunk apukája volt a festő.

Nekem a Mutatvány című kép tetszett a legjobban. Könynyű, de mégis nehéz megérteni. Füllábon áll egy ember a lován. Nem több. Nincs benne sok szín se. Zöld és kék. Barátságos, szerény kép. Gyönyörűen jeleníti meg az élet kérdéseit, megpróbáltatásait. Hogy lehet ilyen ügyesen húzni az ecsetet? És nincs benne hiba. Semmi hiba.

De szeretnék látni még egy ilyen kiállítást!” (Tamás Ágoston)

Papp Zsuzsanna



A szarvó felvétele

Balatoni arc

Százötven éve született Győri Ottmár

Lassan tíz éve, hogy a Corvin krt. és a Pannónia út kereszteződésében lévő tér Győri Ottmár nevét viseli. Ki is volt ez a Wekerletelep életének első évtizedeit meghatározó ember? Születésének százötvenedik évfordulóján életére, munkásságára emlékezünk.

1867. október 29-én Győrött született Schmidt Ottmár néven. Pozsonyban szerzett erdőmérnöki diplomát és ott is telepedett le. Egy a Magyar Királyi Felmérési Felügyelőség tollából 1899-ből származó okirat szerint számára a „tekintetes” megszólítás járt, és akkori besorolása magyar királyi mérnöksegéd volt. A magyar állami hivatal betöltése megkívánta nevének magyarosítását. 1904-ben a belügyminiszter engedélyével, a pénzügyminiszter ajánlásával nevét Schmidtről Győrire változtatta.

A fiatal mérnök igen ügybuzgó és tehetséges lehetett. 1899-ben még segédmérnökként volt alkalmazásban, de a következő évben már pénzügyminiszteri dicséretet és jutalmat nyert el, a besorolása pedig m. kir. önállóan működő mérnöksegéd lett. 1901-ben, továbblépve a ranglétrán, magyar királyi kataszteri mérnökké vált. Az elkövetkező években sokszögeléses eljárásával több kényes határkiigazítási feladatot látott el kitűnően. Ennyi jeles teljesítmény után nem számít csodának, hogy dr. Wekerle Sándor miniszterelnök és pénzügyminiszter az elsők közt hívta meg a nagy ívű és mintának szánt munkástelepi építkezés levezénylésére felállított stábjába. 1908-ban kataszteri főmérnöké nevezte ki, a dokumentumot a miniszterelnök saját kezűleg írta alá.

A telep megvalósítására több tervpályázatot írtak ki. Ezek közül az első a terület rendezését, szabályozását, a telep főtere helyének és alakjának kialakítását célozta meg. A második tervpályázat a lakás-típustervekre vonatkozott. A tervek iránt közvetlenül érdeklődő pénzügyminisztert azonban egyik beosztási terv sem elégítette ki, s ezért Győri Ottmár főmérnököt bízta meg egy kiviteli terv elkészítésével. Az idő rövidsége miatt a szabályozási tervet maga Győri miniszteri tanácsos készítette el a pályázat elemeinek felhasználásával. Az általa elkészített és az építkezések során megvalósított tervzetben az egymásra merőleges egyenes vonalak uralkodnak, de ezeknek merevségét és egyhangúságát az itt-ott elhajló és szelíden görbülő vonalak enyhítik és teszik változatosabbá. A szabályozási terv alapján 1909-ben vette kezdetét a kivitelezés, és négy éven belül elkészült a telep 75 százaléka. A Fő téren ekkor azonban még nem folyt építkezés, oda emeletes épületeket képzeltek el. Wekerle Sándor – aki nagyon elégedett volt a főmérnökkel – arra is felkérte Győri Ottmárt, hogy tervezze meg a Fő teret, de sem a négyszögletes, sem az ellip-



szis kialakítás nem nyerte el a miniszterelnök tetszését. Ezért arra kérte Győrit, hogy a tér megvalósítására gyorsított tervpályázatot írjon ki. Ismeretes, a bíráló bizottság Kós Károly pályaművét fogadta el.

Wekerle Sándor a gondnoki hivatal vezetőjének is Győri Ottmárt nevezte ki. A telep minden épülete ugyanis állami kézben volt; mind a lakók, mind az üzlethelyiséget használók, bérlők voltak. A rendeltetésszerű használat előfeltételeinek megteremtését, a helyiségek karbantartását, a telep csinosítását

és tisztántartását már az építésével egyidejűleg a Pénzügyminisztérium által létrehozott Gondnokság látta el. Hatáskörébe tartozott a javak megőrzésére irányuló gondoskodás, a lakások bérbeadása, a bernek a lakóktól való beszedése, valamint a munkástelepen épült bérházakra megállapított szabályok betartásának ellenőrzése is. A bérlőnek a háztulajdonoshoz való viszonyát és a bérlettel megszerzett jogait és vállalt kötelezettségeit a „Házirend” szabályozta.

Győri tevékenysége a telep aranykorára esett, felsorolni is nehéz lenne mindazt, ami az ő bábáskodása mellett jött létre, vagy az ő segítségével élvezte. Ezek közé tartozik a Wekerlei Társaskör Egyesület szellemi elődje, a Kispest Wekerle Állami Munkástelep Lakóinak Társasköre is, amely az ő vigyázó és jóindulatú támogatásában részesült. A Wekerlei Sport Club alapítása is az ő nevéhez fűződik.

Családjával a Zalán utca 6. szám (ma Corvin krt. 32., Segítő Kéz Kispesti Gondozó Szolgálat, I. sz. Gondozási Központ) alatt lakott egészen az 1919-es kommünig. Ekkor elveszítette állását (nem csak a kb. húszeszes közösség vezetője, de egy hatgyermekes család fenntartója is volt!), lakását feldúlták, a gondnokság iratait széthányták. Lakásából a Fő tér 3. II. emeletére költöztették át.

A telep egységes arculatán soha be nem forró sebhelyeket ütő korszakot, a szocializmust már nem érte meg. Értékes életének egy tüdőgyulladás vetett véget 1946. október 5-én.

1991. június 11-én a II. világháború utáni első szabadon választott kispesti helyhatósági képviselőtestület Győri Ottmárnak a Kispest Díszpolgára kivitüntetési címet adományozta. A Telep centenáriumi évében, 2008-ban a Wekerlei Társaskör kezdeményezésére a Corvin krt. és a Pannónia út kereszteződésében lévő addig névtelen teret róla nevezték el. A Társaskör a jubileumról november 4-én a filmszemle részeként emlékezik meg.

Nagy Tamás

(A cikk felhasználta a szerzőnek a Kispesti Krónikában 2006-ban megjelent írása részleteit).



2008: készül a Győri Ottmár tér



Gondoskodás- Gondnokság

A Kispesti állami munkástelepen már az építkezés megkezdésekor a Magyar Királyi Pénzügyminisztérium gondnoki hivatalt létesített, mely a telep belső gazdasági ügyeinek közvetlen intézésére szolgált.

Későbbiekben a Gondnokság hatáskörébe utalt minden, a telep épületein, üzemi és egyéb berendezésein szükségessé vált apró javítások elvégzését, a köztisztaságra és a javak megőrzésére irányuló gondoskodást, a lakások bérbeadását, és a bérnek a lakóktól való beszedését és elszámolását. A Gondnokság közel 80 főt alkalmazott, 12 tisztviselő mellett 40-60 iparos gondoskodott az épületek és a közterületek fenntartásáról.

A Wekerletelep első gondnoka, Győri Ottmár, 1919-ig volt az állami tulajdonban lévő épületállomány és a közterületek gondos gazdája.

A Gondnokságot a II. világháború után megszüntették, a telep tanácsi kézbe került. Ezután az aranykorát élő telep szellemi és anyagi hanyatlásra ítéltetett, ami az épített környezet-höz való viszonyuláson is megmutatkozott. A természetes javulást már nem az eredeti gondos, minden részletében és egységes egészében is megvalósított szemlélettel kezelték. 1947-ben az állam létrehozta az Ingatlan Kezelő Vállalatot,

s így a telepet is ők működtették tovább. Az elsődleges feladat a háborús károk helyreállítása volt. Majd a későbbiekben főleg karbantartási munkák végzésére korlátozódott a kezelői tevékenységük. Az 1960-as évek elején, a budapesti tömeges lakásépítés kezdetén felmerült a telep lebontása is. Valószínűleg pénzhiány miatt, s talán belátva, hogy a telep teljes kiépített közművel ellátott lakóterület, ezt a lehetőséget elvetették, de telep köré a IX. és a XIX. kerület felől is lakótelepek épültek.

A 90-es években történt privatizáció ellenére az épületállomány azonban továbbra is jelentősen romlik. Elsősorban az emeletes társasházaknál látható, hogy a jelenlegi tulajdonosok – tisztelet a kivételnek – saját erőből már nem tudják az elmaradt karbantartási és felújítási munkákat szakszerűen pótolni.

A Társaskör Építésklubja már megalakulása-kor megfogalmazta, hogy ennek a problémának csak a mai kor igényei és lehetőségei alapján újragondolt Gondnokság adhat megoldást. Úgy gondoljuk, a Társaskör céljainak megfelelően, a Wekerle szellemiségét képviselve mindezt egy társadalmi vállalkozás formájában lehetne megvalósítani.

A társadalmi vállalkozások olyan szervezetek, amelyek az üzleti alapon működő vállalkozásokhoz hasonlóan pénzügyileg önfenntartóak, azonban elsődleges céljuk nem a profitmaximalizálás, hanem egy általuk fontosnak tartott társadalmi cél megvalósítása, ami a Gondnokság esetében Wekerletelep épített környezetének

gondozása. A wekerlei építéscsoport és sokan mások önkéntes munkában nagyon sokat tettek épített örökségünk megővéskéért, de eljutottak lehetőségeik határához, a továbblépéshez szükségesnek tartjuk bevételt termelő tevékenységek, szolgáltatások beindítását.

A Wekerlei helyi gazdaságfejlesztési stratégia műhelyben ismerkedtünk meg az Erste SEEDS programmal, melyben társadalmi vállalkozások elindítását és fejlesztését támogatják. Tavasszal a Társaskör sikeresen pályázott a programban való részvételre a Gondnokság ötletével, így 63 másik társadalmi vállalkozóval együtt őszig olyan képzésben részesülünk, melynek végén egy üzleti tervet tudunk összeállítani. Munkánkat egy, az üzleti életben jártas, kispesti, önkéntes mentor is segíti. Ezt követően 10-20 vállalkozás anyagi támogatásban is részesül majd tervei megvalósításához.

Jelenleg az igények felmérésénél tartunk, ezért elkészítettünk egy, a lakástulajdonosoknak, társasházi közös képviselőknek szóló kérdőívet, mely online formában kitölthető szeptember közepéig, illetve személyesen a Wekerlei Napok alatt a Társaskör standjánál. Amennyiben aktívan részt kíván venni a Gondnokság újragondolásában, kérdéseit, javaslatait, felajánlásait szívesen várjuk a wekerleigondnoksag@gmail.com címen.

A pályázati projekt tagjai: Somló Judit projektfelelős-építész, Debrecei Zsuzsa kommunikációs koordinátor, Kovács Bence és Nagy Attila építéscsoport



A Wekerlei Társaskör Egyesület az idei év májusában tartott közgyűlésén módosította alapszabályát. Kibővítette a tevékenységi köreit, ezzel lehetővé vált, hogy turistasegítő szolgálatot és idegenvezetést is végezzen. Mi a célja ezzel az egyesület elnökségének?

A Wekerletelepen élők számára mára már köztudott, hogy lakóhelyük Európában is egyedülálló épületegyüttes, a nemzetközi Garden Cities Movement (Kertvárosok Mozgalom) és a magyar népi szecesszió kiemelkedő példája, ahol több mint 100 évvel ezelőtt, a természet és a városi emberek harmonikus együttélése kezdődhetett el. Élő hagyományaival, összetartó, önszerveződő közösségével és megépítésének mesébe illő történetével egyedi hangulatú, különleges része lett a fővárosnak, melyre a wekerleiek méltán büszkék lehetnek. (A Nők Lapja május 31-i számában a telepről több oldalas cikk jelent meg.) A WTE célkitűzései között szerepel a telep építészeti, kulturális értékeinek népszerűsítése és védelme. Kiadványaival, ismeretterjesztő előadásokkal,

helytörténeti sétákkal elsősorban az itt élők figyelmét kívánja felhívni a telep értékeire. A 2015-ben angol nyelven is megjelent A Wekerle, turisztikai kalauz már tükrözte az Egyesület azon szándékát, mellyel a telep jó hírét továbbra is megőrizve, annak értékeit szélesebb körben, a Budapest és látványosságai iránt érdeklődők körében is szeretné ismertté tenni. Ezt folytatva fog a jövőben a Társaskör Wekerlei séták néven olyan tematikus ismeretterjesztő, helytörténeti sétákat szervezni, melyek vonzóak lehetnek Budapest más kerületeiben élők vagy akár a külföldi turisták számára is. A Wekerlei séták csapatában tudhatunk: népművelőt, helytörténészt, építész, újságíró, pedagógust, idegenvezetőt. Mindannyian jól ismerik és folyamatosan kutatják a telep történetét és büszkén adják át tudásukat az érdeklődőknek.

Szándékainkat nem titkolva, az a motívum is vezérli az Egyesületet, hogy ezzel is növelje bevételeit, hisz az évről évre csökkenő civil pályázati lehetőségek és a tagdíjak egyre kevésbé

tudják fedezni elképzeléseink megvalósítását, legyen szó közösségi programokról vagy egy hiánypótló kiadvány megjelentetéséről.

Az alapszabály módosítás csupán egy apró mozzanata annak a szervező munkának, melyet önkénteseink és az elnökség a cél érdekében 2016 végén elkezdett, és amelynek eredménye mostanra megvalósulni látszik. Hisszük, hogy Wekerle népszerűsítésével nem csak annak megbecsülése nő, hanem azt itt élők is élvezhetik az ebből származó figyelmet, mely által a telep értékeinek megőrzése még többek számára válhat fontossá.

A szeptember 16-17-én megrendezésre kerülő Kulturális Örökség Napok kapcsán több ingyenes tematikus helytörténeti sétát tervezzük. Jöjjön el Ön is és értékelje a programot, ezzel segítve a Wekerlei sétákat!

Honlapunk a következő címen érhető el: <http://www.wekerleisetak.hu/>

Szeretném megköszönni a WTE elnöksége nevében az önzetlen segítséget Szilágyi Szabina turisztikai szakembernek, Iski Attila informatikusnak és Vass Sándor grafikusnak.

Mayer Adél
Korábbi Wekerlei sétákról szóló beszámolókat a 17. oldalon olvashatnak!





10 éves a Wekerlei Építészklub

2007 táján a Társaskör igazi megújuláson esett át. Nemcsak a vezetőség változott 2006-ban, de azt követően olyan szellemi pezsgés is kezdődött, melyben egészen új ötletek, mára hagyománnyá vált programok születtek, új klubok alakultak, nem beszélve arról, hogy az önkéntes munka is akkortájt kezdett kiteljesedni, az önkéntesek száma megsokszorozódni. Kelltek is a kreatív ötletek, a dolgozók és a megbízható, felelősségteljes emberek, hiszen ez az év volt a felkészülés a Centenárium ünnepségsorozatára.



2007 tavaszán Dr. Rosivall László professzor úr, aki a Társaskör alelnöke volt akkoriban, kezdeményezte, hogy a telepen élő szép számú építész össze kellene fogni, hogy közösen szakemberekként tudjuk hallatni hangunkat az épített környezetünket befolyásoló döntések, tervezett beavatkozások

és spontán folyamatok kapcsán. Egy ilyen típusú szakmai tanácsadó erőre nagy szüksége volt a Társaskörnek, hiszen annak alapvető célkitűzései között mindig is az elsők között szerepelt a vitathatatlanul egyedülálló építészeti örökség megővésének, szakszerű fejlesztésének támogatása. Konkrét események is sürgették egy építészeti konszenzus kialakítását: ekkor tervezték ugyanis a Kós Károly tér épületeinek homlokzatfelújítását, valamint a park teljes rekonstrukcióját, melyben véleményünk kellett alkotni.

Somló Judit, aki akkor már társasköri vezetőségi tag volt, invitálta az első találkozóra az itt élő építészeket. Majdnem 30-an gyűltünk

össze, hogy egy gyors megismerkedés után azonnal az érdemi munkához kezdjünk. Annak ellenére, hogy egy-egy korábbi szakmai, vagy még egyetemi-főiskolai kapcsolatot leszámítva szinte akkor láttuk egymást először, hamar kialakult közöttünk egy alapvető egység, melynek alapja az volt, hogy mindannyian nagyon szeretjük Wekerletelepet, építészeti, városépítészeti értékeit elsőrendű fontosságúnak ítéltük, hiszen szerintünk elsősorban ettől az Wekerle, ami. Az épített örökség nélkül is bizonyosan kedves és szerethető hely lenne, de az építészeti egység teremt egy olyan összhangot, ami a mindennapi életünk más tevékenységeire is jótékonyan hat ki. Ráadásul a telep mindannyiunknak otthona is, nemcsak szakmai a kapcsolatunk vele. Sokan a privatizációt követően a 90-es évek végén kifejezetten azért költöztünk ide, mert tisztában voltunk a jelentőségével.

Az Építészklub megalakítása után az első legfontosabb sikerünk az volt, hogy szándéknyilatkozatot írtunk alá az önkormányzat Főépítész Irodájával a telepet érintő összes építészeti kérdés közös megvitatásáról, a hosz-



szű távú együttműködés kereteiről. Ennek kapcsán értük el, hogy 2007 szeptemberétől a Klub is delegálhatott egy tanácsadó tagot a főépítész mellett működő kerületi tervtanácsba. A Centenárium megemlékezések sorában több, a klub által szervezett kiállítás

és akció is helyet kapott. Például ekkor terveztük meg a homlokzatok falára szerelhető emléktáblákat a tervező építészek nevével, hogy a lakók így is közelebb kerüljenek házaik építészeti értékeihez, büszkéek legyenek az otthonaiknak helyet adó épületekre. Részt vettünk az év kiemelt jelentőségű nemzetközi tudományos kertvárosépítészeti konferenciájának szervezésében, azon előadóként is felszólalhattunk. A konferencia egyik legjelentősebb eredménye a szakmai kapcsolatok építésén túl az volt, hogy deklarálásra került a műemléki jelentőségű területi védelem mihamarabbi elérése. Ezt a célt először 2009-ben sikerült valóra váltani, amikor ideiglenes jelleggel kaptuk meg az

MJT státuszt, melyet 2011-ben véglegesített az akkori felelős miniszter.

Természetesen a Klub életében a legfontosabb tevékenység – bár nem a leglátványosabb –, hogy minden olyan kérdésben szakmai állásfoglalást alakítsunk ki közösen, amely valamilyen módon befolyásolhatja

épített környezetünk állapotát. Az önkormányzat szakbizottságaival, az építési hatósággal, a Főépítész Irodával, a műemlékvédelem képviselőivel rendszeresen egyeztetünk. Ezenkívül a hozzánk forduló lakók, tulajdonosközösségek építészeti tárgyú kérdéseit is igyekszünk megválaszolni. A WTE vezetőségével közösen figyeljük a pályázatokat, hogy tevékenységünkhöz, egy-egy konkrét terv megvalósításához támogatást szerezzünk.

Az elmúlt 10 év hisszük, hogy nemcsak a klubtagok életében volt meghatározó jelentőségű, de munkánkkal kicsit a telep különleges építészeti értékeinek megismeréséhez, megismertetéséhez, a meglévők megmentéséhez, az elpusztultak, elpusztítottak helyreállításához is hozzá tudunk járulni. Sajnos még mindig vannak olyan nem kívánt (és nem is megengedett) jelenségek, melyek ellen közösen kell tennünk! Tekintve, hogy házaink jelentős része 100 éves is elmúlt már, folyamatosan szembe kell néznünk a felújítások, energiahatékonysági korszerűsítések nem könnyű kérdéseivel is, valamint a folyamatosan változó jogszabályi környezet okozta bizonytalanságokkal. Ehhez a közös munkához várjuk a fiatalabb építészgenerációk jelentkezését is, minden szakmabeli számára nyitott klubunkba!

Nagy Attila, az Építészklub egyik alapítója

Az Építészklub elmúlt 10 évének további „termése” címszavakban

- Köztér felújítások közösségi tervezése – Győri Ottmár tér, Bárczy István tér, Eperfa tér, Alma- virág tér – mindenhol egy-egy építészeti jel elhelyezése
- Önkormányzati ablakfelújítási pályázatok kezdeményezése, szakmai támogatása – 2010., 2014. (sajnos csak ebben a két évben írta ki az önkormányzat, pedig az értékmentés támogatásának a leghatásosabb eszköze lehetne!)
- Ház szeme projekt – szakmai konszenzuson alapuló, ingyenesen elérhető gyártmánytervek kidolgozása az eredeti wekerlei ablakok, bejárati ajtók, spaletták felújításához, pótlásához
 - Építészeti kézikönyv kiadása – a wekerlei típusépületek eredeti építészeti értékeinek bemutatása, szakmai segítség a megfelelő szellemiségű felújításokhoz
 - Energiahatékony Wekerle Projekt – a Zöldhajtás Klubbal közösen végigvitt program, mely megteremtette az alapját a szabályozási terv módosításának
 - Műemlék az otthonom? – az MJT státusz elnyerése kapcsán készített kiadvány a wekerleieknek a betartandó építészeti szabályozásról
 - Építészeti séták vezetése – a tavaszi és őszi wekerlei nagy rendezvényekhez kapcsolódóan és év közben is gyalogos, kerékpáros és lovaskocsis vezetések a többi lokálpatrióta vezető mellett, építész szemmel
- Részvétel a Wekerlefeszt programján – a wekerlei művészek fesztiválján az építészek is rendszeresen képviselik az építőművészetet
- Rendszeres rovat a Wekerle újságban – az Épített örökségünk rovatban megjelenő építészeti tárgyú cikkek és sorozatok





Hazánk házai a Wekerlén 5.

A korábbi írásainkban a magyar népi épületek tájegységekre jellemző és a Wekerletelepen is fellelhető karakterjegyeivel próbáltuk megismertetni az olvasót. Most itt, a cikksorozat befejező részében, az egyik legnagyobb tájegység, az erdélyi népi építészeti formavilágát és jellegzetességeit szeretnénk felidézni.

Általánosságban elmondható az eddigiek alapján is, hogy a népi építészeti mindig a helyben fellelhető és hajlék építésére alkalmas anyagokat használta házak megépítésekor. De mi mást is használhatott volna, hiszen az ember léte maga is a nagy teremtés eredménye, így szervesen kapcsolódik, nő bele az őt körülvevő természetbe.

Jellemzője volt a környezetében előforduló anyagok és az éghajlathoz alkalmazkodó építési módok használata.

A Kárpát-medence végtelenül színes és gazdag, mind flóráját, mind faunáját tekintve, így ez a színesség már igen kis területi egységben is megmutatkozik. Természetesen a megoldásokat és anyagfelhasználást illetően vannak átfedések a különböző tájegységek között, de a megoldások el is térnek egymástól, jellemző karakterjegyeket hordoznak.

Erdélyre jellemző a hegyvidék és a hegyvidéki növényzet jelenléte. Ennek eredményeképpen a kő és a faanyag széleskörű felhasználásával találkozunk. Jó minőségű agyag hiányában a téglát használata nem terjedt el. Az erdőben gazdag terület fajtái közül a házépítésre a legalkalmasabb a fenyő volt, könnyű megmunkálhatósága és megbízható műszaki tulajdonságai miatt. Így a kő mellett a fenyőfa vált alapvető házépítési anyaggá, boronafalas építési móddal. A természeti környezethez alkalmazkodó tetőfedési megoldás a faszindely volt, a szegényebb és szélesebb néprétegnél ugyanezt a feladatot a szalma (zsupp) fedés látta el. Ennek a két anyagnak a felhasználása alapvetően befolyásolta az építészeti formaképzést. Ahhoz, hogy a zsuppfedés a csapadék ellen jól védje a szerkezetet és a házban lakókat, a gyors vízvezetés érdekében a Kárpát-medencében szokásos tetőhajlásnál meredekebb tetőhajlást alkalmaztak (kevésbé meredek tetőnél a szalma

átázik, a nedvességet megtartja, így gyorsan korhad). Ez a szempont (műszaki szükségesség) jelenik meg jól látható módon az épületek tömegformálásánál, arányainál.

Alapvetően kétféle háztípus variációi alakultak ki. A teljes kontyolású zsupp, később zsindeles fedéses házak, illetve a széles vízvetős, csonka kontyos, festett, mintázott deszka oromzatos épületek. Erdélyi jellegzetesség a díszesen faragott, festett, fedéssel ellátott személy- és kocsibejáratok u.n. székelkapu, gyakran galambdúccal kombinálva, mely a palánk várak, ill. nemesi kúriák hatására válhattak a paraszti épületek részeivé, lehetőséget adva az egyéni díszítő és alkotó készség kibontakoztatására.

A Wekerletelepen az erdélyi tájegység jellegzetességei főleg a Kós Károly tér épületeinél figyelhetők meg, de az alap struktúrát képező földszintes és emeletes házaknál is előfordul.

Boronafalas tetőfelépítmények, meredek tetőformák, tornyok, díszesen megmunkált deszka mellvédek, tornác oszlopok formájában idézik fel ezt az építészeti világot.

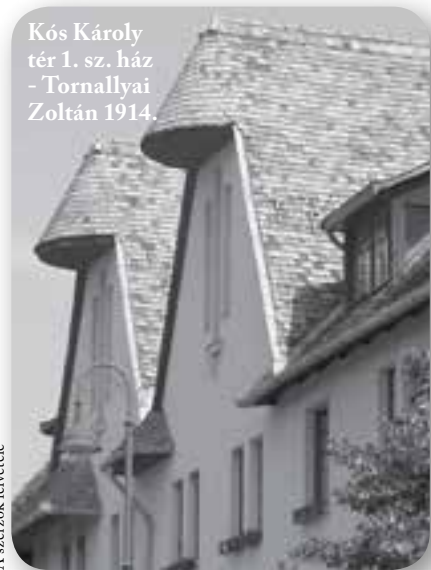
Az emeletes házak bejáratok kapuinál a székelkapuk megoldásai köszönnek vissza, akár csak a rendőrség udvari bejárata, mely egy monumentális galambdúc, ezzel kitörölhetetlenül becsépezték a városi épületekbe Erdély változatos és gazdag építészeti világát.

Végezetül megkérdezheti az olvasó, miért íródott ez a cikksorozat?

Minden nép életében alapvető fontosságú a honnan jövünk, hová tartunk, mik a gyökereink, miből táplálkozunk kérdésekre a megfelelő válasz megkeresése. A technikai civilizáció évszázadok óta végtelen számú új műszaki megoldást kínál az újból és újból feltett kérdésre: hol és hogyan lakjunk? Mivel a modern civilizáció technikai termékei egyen megoldásokat hoznak, így az eredeti, természeti léthez kapcsolódó és annak



Nyíró József háza Székelyudvarhelyen
(forrás: Séta bölcsőhelyem körül című könyv Erdélyi Szépmíves Céh kiadványa)



Kós Károly tér 1. sz. háza - Tornallyai Zoltán 1914.

A szerzők felvétele

lehetőségeit felhasználó építészeti is megváltozott. A forma változása visszahat a tartalomra és megváltoztatja a természethez és a gyökerekhez kötődő viszonyt is (multi-kulti). A telep építésekor szellemi irányzatként a szecesszió volt a jellemző, melynek formakincse még az eredeti népi formakincsből táplálkozott, talán utolsó alkalomként. Az akkori ember még közelebb állt a természeti léthez, és a természeti létből adódó műszaki megoldásokat alkalmazta igényei és vágyai kielégítésére. A technikai civilizációnál már a termékek határozzák meg az építészeti gondolkodást, és ezzel a gyökerektől való fokozatos elszakadás következik be.

Itt a telepen élő embereknek még megadatik az a lehetőség, hogy a gyökerekhez kapcsolódó építészeti formavilágot és az azzal járó szellemiséget, lelkeséget tovább éltsék, és a világ színességét ezzel is fenntartsák.

Szeressük hát lakóhelyünket, és gondoskodjunk róla, de ne úgy, hogy megváltoztatjuk. Őrizzük meg, ami szép, ami egyedi benne és ráadásul még működik is.

Hiszen akit, amit szeretünk, arról gondoskodni szeretne az egészséges lélek, és akiről, amiről gondoskodunk, azt óhatatlanul meg is szeretjük, de amiről lemondunk, azt örökre elveszítjük.

M. Port Irén, Molnár László

Mátéfalvi székelkapu (forrás: Séta bölcsőhelyem körül című könyv Erdélyi Szépmíves Céh kiadványa)



A rendőrkapitányság hátsó kapuja - Schodits Lajos-Eberling Béla 1912.



A szerzők felvétele

Nagyon jó lenne itt, a Wekerlén megöregedni

Előző számunkban gratuláltunk Tatai Zsoltnak, a Wekerlén élő bábművésznek magas állami kitiüntetésének elnyeréséért. Most Romhányi Andrásnak vallott életéről.

Gyermek- és ifjúkor

Nagyváradon születtem. Édesapám és édesanyám még egy éves korom előtt elváltak. Édesapám Marosvásárhelyen él. Színész. Mi ott Nagyváradon annyira magyar közegben éltünk, hogy én nem nagyon beszéltem románul. Emlékszem, hogy 11 éves korom környékén megfordult az agyamban, hogy én az érettségi előtt biztosan áttelepülök Magyarországra, vagy elmegyek Székelyföldre.

'89-ben, még közvetlenül a romániai forradalom előtt sikerült átjönnünk Magyarországra. Akkor 11 éves voltam. Édesanyám 15 esztendőn keresztül bábszínész volt Nagyváradon. Átjöttünk, de édesanyám itt nem kapott bábszínészi munkát.

Amikor átjöttünk, édesanyám beíratott a Harlekin gyermekszínház iskolába. A Szerb Antal Gimnáziumba jártam. Itt volt egy színházi kör, aminek én is tagja voltam (egyebként Tompos Kátyával együtt színháztörténetet, ott jöttem rá, hogy ez nekem megy).

A Színművészeti Egyetemre kétszer, talán háromszor is jelentkeztem, de nem vettek fel. Az érettségi környékén megkeresett engem Koltai Judit, a Harlekin vezetője (ő mindig tartotta a kapcsolatot a tanítványaival), hogy neki szüksége volna egy emberre, aki segít neki a Holdvilág Kamaraszínházban. Mondtam, hát persze, hogy megyek. Nagyon sokan dolgoztunk ott, én immár színészként. Akkor a Budapest Bábszínházban volt egy pótfelvételei, mert kevés fiú volt a társulatban. Szabó Lajos, édesanyám volt kollegája készített fel engem a felvételre. Felvettek. Lajossal csináltam egy etüdet, amelyben a Lúdas Matyi egy részletét dolgoztuk fel, s ebben minden szereplő én vagyok. Ezt a mai napig nagyon szeretem, nagyon belém ivódott. A Budapest Bábszínházban elvégeztem egy képzést, amit most már főiskolai végzettségként ismernek el. Egy éve fejeztem be tanulmányaimat a Színművészeti Egyetemen, drámainstruktóri szakon, színművészet szakiránnyal. Akkoriban a napom úgy telt, hogy délután mentem a Bábszínház bábszínész-képzésére, délután pedig a Holdvilág Kamaraszínházba. Ott díszítettem, hangosítottam, mikor mit. Két év után aztán kiderült, hogy ez így sok. Beszéltem Koltai Judittal és Meczner János igazgató úrral, aki szintén nagyon fontos ember az életemben. Mondtam neki, szeretnék dolgozni a bábkészítő műhelyben. Egyrészt azért, mert így keresetem is lenne, édesanyámról leveszek valami terhet; más-



A szerző felvétele

részt szerettem volna megismerni a színházat belülről. Lehetőséget adott. Elkerültem a műhelyekbe. Voltam a kárpitosoknál, a festőknél, a mechanikai műhelyben, a világosítóknál, hangosítóknál. Ez utóbbiak már kifejezetten színpad-közei munkák voltak.

Szakmai életút

Kovács Géza, akivel együtt dolgoztam a Bábszínházban, akkoriban alapított egy bábszínházat Zalaegerszegen. Hívott engem is. Mondtam Meczner igazgató úrnak, hogy én lemennék. Nem tudom, honnan vette, hogy én a Bábszínházba vissza fogok térni, de így beszélt velem: rendben, lássál világot. Két évet töltöttem ott. Akkor Kovács Gézát – nem túl baráti módon – kibebrudalták. A színtársulat pedig szolidaritást vállalt vele, és mindnyájan eljöttünk. A Griff – hála Istennek – továbbra is működik, nagyon jó előadásokat láttam tőlük.

Akkor úgy gondoltam, hogy voltam már „Nyugaton”, most megyek „Keletre”. Régi barátomhoz Lenkefi Zolihoz jelentkeztem Békéscsabára. Ott van a Napsugár Bábszínház. Itt jött össze az az igazi társulat, amire mindig is vágytam. Együtt dolgoztunk, együtt lélegeztünk, igazi alkotóműhely volt. Zalaegerszegen is az volt, de ott Géza irányította a társulatot. Ám Csabán valahogy az egész együtt mozgott. Ez nagyon-nagyon jó dolog volt. Máig is visszavágyom oda.

Békéscsabát azért hagytam ott, mert megismerkedtem Veronikával. Amikor elvégez-

tem a bábtanfolyamot, megkeresett Monori Balázs, hogy van-e kedvem játszani a Budapesti Utcaszínházban. Ők commedia dell'arte stílusban játszanak. Nekem ez nagyon bejött. Ez kifejezetten az, amikor az ember megy, épít, lejátszik, bont, megy tovább, olyan, mint a hajdani vándorszínészet. Rengeteget tanultam ott. Ma is játszom velük. Itt, a Budapesti Utcaszínháznál ismertem meg Veronikát. Így visszajöttem Budapestre, megkerestem Meczner igazgató urat: jönnék vissza Budapestre, ha szerepet tud adni, vagy ha fel tud venni egy évadra, az is nagy segítség. Legnagyobb meglepetésemre az igazgató úr azt mondta, jó, akkor ő fölvesz engem. Véget ért a céhlegény-korszak. 2008 óta rendes tag vagyok. Nagy a teherbíró képességem. Talán, mert utcaszínházoztam. Ott, amit nem csinál meg az ember, az nincs. Azért tartom ezt nagy iskolának, mert azt érzem, hogy sokszor az ott tanultak lendítenek engem tovább. Azt érzem, hogy én akkor is tudok dolgozni, ha a körülmények nem megfelelőek.

Hitvallás

Mostani kollégáimmal sikerült jó viszonyt kialakítani. Ez egy együttműködő, egymásra figyelő csapat. Úgy érzem, nagyon jó periódusban vagyunk. Együtt születnek dolgok, összeforrott társulat alakult ki. A műszakkal is jó a kapcsolatom. (Remélem ők is így gondolják!) Belelátok az ő munkájukba is, és sokszor tudok nekik segíteni.

Bábszínház esetében ritkán hallani arról, hogy a színészek fújják egymást. Itt minden konfliktus kicsit kisebb. Ha színész vagyok, a saját testemet, saját magamat teszem oda. Bábszínészként pedig megpróbálok saját magamat minél hátrébb szorítani, hogy az a tárgy (a báb) minél jobban éljen. Az a bábszínész mozgat jól, akiből belülről jön a dolog. Ha ez nincs meg, akkor az csak egy mozdulat lesz. Ekkor elmarad a kapcsolat, ezt pedig érdemes csinálni.

Nekem fontos, hogy a színházban megszülessék a katarzis. Az, hogy bejön a néző, és amikor elmegy, más ember lesz. Ha ez elmarad, akkor nincs színház. A kulcs a néző lelkében van elrejtve. Ugyanis, ha én dobok egy labdát a legelején, és az nem jön vissza, akkor én megfeszülhetek a színpadon, a csoda nem születik meg. Nem is egy élményem volt ilyen. De olyan is volt, Zalaegerszegen, két-három olyan pillanat, amikor azt éreztem, hogy szinte együtt lélegzünk a közönséggel. Az fantasztikus érzés volt! Úristen, mi ez, mi történik itt? Hála Istennek ez a csoda a Vitéz László-előadások során elég gyakran megtörténik. Sokszor úgy érzem, hogy nem is szükséges a végén kimenni a tapsra. Ilyenkor a gyerekek annyira elintézik a dolgot Vitéz



Lászlóval, hogy a taps nem is hiányzik. Mert, amit csináltunk, az eljutott hozzájuk. Ha tapsolnak, megköszönik a munkánkat. Persze, ez hozzátartozik a színházhoz. Ám sok esetben tapasztaljuk, hogy a felnőttek kezdik el a tapsot, nem a gyerekek. A gyerekek tapsolnak, amikor elmegy Vitéz László, ám, amikor kijövök a színpadra a kezemen a bábbal, a gyerekek ülnek döbbsen, mert nem igazán értik, hogy ez mi. Aztán a gyerekeknek is bejön az, hogy ezt én játszottam. Ezért van, hogy az előadás elején is kicsit kijövök beszélgetni velük. Hogy tudják, ezt én fogom csinálni, és a végén már ismerős legyek nekik. Zalaegerszegen és Békéscsabán is nagyon közvetlen kapcsolatunk volt a nézőkkel. Ott mi engedjük be őket a színházba, kicsit vándorszínházi volt e helyzet. Előfordul, hogy az előadás alatt mond be valamelyik gyerek, valami mókást. Ez nehéz helyzet, egyben feladat is, hogy miként oldja meg az ember. Volt úgy, hogy kifordultunk a takarásból és egy kicsit kinevettük magunkat. De van olyan is, hogy az előadás megáll egy pillanatra. Ezek mind nagyon élvezetesek. Vitéz Lászlóval nagyon sok ilyen van. Valójában én ott beszélgetek a gyerekekkel.

Színészi eszköztáram – mondják – elég széles. Ennek alapja az, hogy már gyerekként ott voltam a színházban és figyeltem. Aztán meg nagyon jó tanáraim voltak. Később pedig az adódó helyzetek megoldása fejlesztett. Biztosan az is hozzájárul még, hogy én elég rég óta foglalkozom harcművészettel. Amit az ember ott tanul – hogy miként használja a testét –, az beleépül a munkába. Már jó ideje aikidózom, és az itt tanultakat most már tudatosan tudom alkalmazni a bábnál is.

Riportok alkalmával fel szokott merülni az a kérdés, hogy van-e szerepálmom. Erre azért fura válaszolni, mert a bábszínházban inkább az a fontos, hogy együtt hogyan dolgozunk. Az, hogy alkotó kollektívában legyek, az az álmom. És ez – hála Istennek – össze is jön! Az élettől az nagy ajándék, hogy abból élek meg, amit szeretek csinálni.

Kitüntetés

Nemrég magas kitüntetést kaptam. Meczner igazgató úr terjesztett fel. Bár a bábszínház közösségi munka, a kitüntetést mégis egy ember kapja. Kollegáim az évadzárón megtapsoltak, nem érzem azt, hogy tüske lenne bennük. Érzésemet erősíti az is, hogy a társulat kétszer is megszavazta nekem a Havas-B. Kiss-díjat. Nagyon örültem annak, hogy engem méltónak találtak arra, hogy felterjesszenek. Egyébként a társulat több tagja is kapott korábban magas kitüntetést. Nagyon sok olyan dolog van, aminek együtt tudunk örülni. Ez egy jól összeszokott, egymásért aktívan tenni tudó társulat, azaz csapat.

Wekerle

Azért örülök nagyon, hogy sikerült a Wekerlére költőznünk, mert a lépték valahogy itt is emberi. Akármerre megyünk, a Wekerlén rá tudunk köszönni emberekre. Itt családias a légkör, s amikor sétálgatok, az nekem a szép zalaegerszegi és békéscsabai emlékeket hozza vissza. Ahogyan ott is, itt is kicsit belelátok az életbe, érzem, hogy részese vagyok. A Wekerlén vannak közös programok, amikor összegyűlik a telep. Nagyon-nagyon jó, hogy ez ilyen.

Az, hogy fölkértek engem a Téletetésben való részvételre, hogy aktívan vehetek részt benne, az nagyon-nagyon jó érzéssel töltött el. Ettől függetlenül is nagyon szeretem ezt a kikiáltós dolgot. Számunkra nagyon fontos a Wekerlei Piknik is, amikor meg tudjuk mutatni magunkat. Ott vagyunk a nézőkkel együtt. Aki néző is, de szomszédom is; együtt vagyunk egy közösségben. Lejátszunk egy előadást, vagy Veronika mesél, úgy, ahogyan régen meséltek. Leül és mesél. A mesélés egy történet elmondása, amikor is a mesélő képeket közvetít. A hallgató meg saját magának összerakja a képeket. Ez nagyon fontos! A képzelet. Ez teszi őt képessé arra, hogy tovább tudjon lépni, hogy tudjon dolgozni, hogy megtudja, hogyan kell hőssé válni saját életében. A gondolat a fontos,

ami a fejünkben van! A Tatay Színházat azóta számolom igazán, mióta itt vagyunk a Werkerlén. Itt volt az a közeg, amelyben ez ki tudott bontakozni. A hagyományt elsősorban a gyerekeknél tudjuk megőrizni. Jó dolog visszanyúlni az ősi dolgokhoz. Ezért, hogy Veronikával leginkább népmesét mondunk, mert azok már letisztultak. Nagy dolog a Tatay Színház esetében is, hogy mi Veronikával ketten ilyen jól együtt tudunk dolgozni. A magánéletben is jól megértjük egymást, de a színpadon is egy húron pendülünk, s ez nagyon jó dolog.

Nagyon jó lenne itt, a Wekerlén megöregedni! Később – esetleg – már nem bábszínházban csinálni, hanem csak leülni és mesélni.

Valahogy olyan természetes volt, hogy itt fogunk lakni. Ezzel a természetességgel simultunk bele az itteni életbe. Veronika a Gyermekházban Csiribiri-tornát tartott, így őt már ismerték. Elkezdtünk ismerkedni a környékkel. A szomszédok nagyon sokat segítettek; befogadóak, érdeklődők voltak. Ez nekünk nagyon jól esett. Van olyan ismerősünk, akivel csak köszönő viszonyban vagyunk, akiről igazán nem tudunk semmit, de mivel sokszor elmentünk már egymás mellett, hát köszönünk. Kialakulnak olyan beszélgetések, hogy én nem is hittem volna soha, hogy ilyenben nekem valaha is részem lesz. Veronika fedezte fel, hogy van a Társaskör, s annak vannak programjai. Megbeszéltük, legyünk részesei ennek az egésznek. Olyan jó volt, hogy a Társaskörben vannak a csütörtök esti mesék, azokra is mentünk. A Wekerle újságból értesültünk, hogy mik a programok. Amikor a Wekerle étteremben egy esküvőn voltam vőfély, az annyira jól esett, hogy én most itt, a Wekerlén vőfélykedem. Ez számomra nagy dolog volt.

Beér a busz a Határ út felől a Wekerlére, felszakad belőlem egy sóhaj, hogy végre itthon vagyok. Bár még nem léptem be a lakásomba, de már azt érzem, hogy itthon vagyok.

Rombányi András

Búcsúznak

Elhunyt dr. Sebestyén Péter, mérnök, közgazdasági mérnöki, Kispeszt díszpolgára. 1929-ben született Budapesten. Doktori címet a Közgazdaságtudományi Egyetemen szerzett. 1992-2002 között a Kispesti Önkormányzat képviselő-testületének volt tagja. Következésképpen segítette a



kulturált és a konszenzuson alapuló szakmai és politikai együttműködést, az önkormányzat és a lakosság érdekeinek képviseletét. 2000 óta lakott a Kós Károly téren. 2017. július 25-én szívelégtelenségben hunyt el. A wekerlei urnatemetőben alussza örök álmát.

Nagy veszteség érte közösségünket, 2017. augusztus 12-én, 71 éves korában elhunyt dr. Kovács



Józsefné dr. Jankura Katalin. A WTE egyik alapítója, több ciklusban vezetőségi tagja volt. Jó humora, kedves és vidám egyénisége igen szerethetővé tették. Neki köszönhetjük a 80-as, 90-es évekbeli fűvészenekart és a kiváló konyhát a Wekerlei Napokon.

Wekerlén született, itt élt hat évtizedig, itt szülte három gyermekét.

Kati, míg élünk, nem feledünk!

Nagy Tamás



Fotó: Tóth Tibor

Szebb, jobb, biztonságosabb

A napot az Aktív Tréning és az óvoda vezetőjének köszöntője nyitotta meg, majd elkezdődött a munka. A csapat a nálunk töltött nyolc óra alatt felújította az óvoda kertjében található összes játékot és eszközt. Új hintákat és árnyékolót szereltek fel, megemelték a homokozók oldalfalát, megerősítették a hintaállványokat, csiszoltak, festettek padokat, fájátékokat, kerítést. Ágyászegélyt pótoltak, a terasz és az udvari faház korhadt elemeit kicserélték, majd lefestették ezeket, valamint kialakították a gyermekek számára a mezítlábas ösvényt. Egész nap égett a kezük alatt a munka, amelynek nagyobb hozzáértést kívánó részeiben szakemberek (épületasztalosok) is segítettek.

Az Aktív Tréning munkatársai kiváló tervező, szervező, előkészítő munkája sem volt könnyű, hiszen 60-70 felnőtt tevékenységét kellett koordinálniuk. Ők segítettek, hogy minden karitatív munkát vállaló a saját maga által választott tevékenységben, a feladat megkívánta logika szerint

vegyen részt a munkafolyamatban. A hangulat kiváló volt, a munka gyorsan és szakszerűen folyt. Néhány rövid zápor megállásra kényszerítette a felújítást végzőket, de sem a lendületet, sem a munkakedvet nem befolyásolta.

Az eredményes nap végén óvodásaink néhány perces műsorral köszönték meg a teljesen felújított, biztonságosabbá tett gyönyörű udvart. Kedves előadásukkal néhány fáradt dolgozó szemébe könnyet csaltak. Az intézményvezető köszönő beszédében méltatta a cég vezetőinek és munkatársainak szemléletmódját, nagyvonalúságát. Háláját fejezte ki kollégái, az idejára gyermekek és szüleiik nevében azért a sok energiáért, időért és anyagi támogatásért, amit a felújításra fordítottak a résztvevők.

Másnap a gyermekek boldogan vették birtokba a színesebbé, szebbé, biztonságosabbá tett játszóudvart.

*Kovács Csabáné Gabi, óvodapedagógus
intézményvezető-helyettes*

2017. május 9-én nagy volt a nyüzsgés a Kispesti Árnas Óvoda Corvin krt.-i tagóvodájának udvarán. Az EURONET Service dolgozói és a programot számukra megszervező Aktív Tréning Magyarország Kft. munkatársai érkeztek hozzánk. Az EURONET Service pályázatot írt ki. A célja, hogy a nyertes intézményben csapatépítő tréning alkalmával karitatív munkát végezzenek. A mi esetünkben az udvarunk teljes felújítását vállalták.

Smolyan jól sikerült, avagy blagodarja Bulgária



Fotó: Anastasia Gergova

A Kós Károly Általános Iskola 19 diákja 4 kísérő pedagógussal 10 felejthetetlen napot töltött el Kispeszt bolgár testvérvárosában, Smolyanban, a XIX. kerületi önkormányzatunk által szervezett és finanszírozott csere-diák programon. E tényszerű megállapítást lényegesen egyszerűbb volt megfogalmazni, mint szavakkal jellemezni a kint eltöltött másfél hét élményeit. A 30 ezres kisváros a Rodope-hegység egyik mély völgyében terül el, közel a görög határhoz. E festői környezet volt a helyszín, ahonnan kis csapatunk maradandó élményekkel gazdagodva tért haza.

Ezek között szerepelt egy hegyi túra Soskovchetóban, a Canyon Waterfallnál, ahol több tucatnyi vízesést kerestünk fel (szó szerint). Az 1400 méteres magasságban lévő

Uhlovicai-barlang szédületes cseppköveinek látványa megérte a több száz lépcsőfok megmászását.

A Rodope csúcsai közt bújjik meg Siroka Laka települése, amely tulajdonképpen egy élő múzeumfalu, melyet maga a polgármester mutatott be nekünk. Mintha időkapun léptünk volna át. Az 1912-ben véget ért török uralom számos emléke, no és persze az őslakos bolgár, görög lakosságáé vegyül e kisváros mindennapi életével. Itt, és a többi felkeresett településen is az élet jóval nyugodtabb, közvetlenebb, mint nálunk. A vegyes etnikumú és vallású, eltérő kultúrájú lakosság békésen él egymás mellett. Igazi különlegességet jelentett az előadás a smolyani planetáriumban, valamint egy rendhagyó, éjjeli filmvetítés a Rodope egyik 1200

méteres hegycsúcán található várrombban. A szabadtéri filmvetítés egy középkori hadúr, Monchill vezér kalandos életét mutatta be.

A kalandok sora e programokkal cseppet sem ért véget. A Snezhanka, azaz Pamporovo település közelében lévő, meredek libegővel megközelíthető Hófehérke hegycsúc és tetején a TV-torony „nomen est omen” mesés volt. A torony 156 méterre „nőtt”, s 360 fokban megcsodálható innen a Rodope középső része. Tiszta időben a „Fehér”-tengerig is ellátni, no nem az általunk ismert Oroszországhoz tartozóig, hanem az Égeiig, egyenesen Görögországig. Ők ugyanis Fehérnek hívják a görög szigeteket mosó hatalmas vizet. Minderről lehetőségünk volt személyesen is meggyőződni: egynapos buszki-ránduláson vettünk részt a görög tengerparton, Xanti városa közelében. A természeti kincsek mellett sokféle vallási és kulturális emlékkel is megismerkedtünk. Jártunk ortodox templomban, mohamedán mecsetben, a régió páratlan történeti múzeumában, Smolyan óvárosában, de több „konak”-ban is. Ez utóbbiak az ottomán uralom alatti időkből maradtak fenn, és a hódító török előkelők díszes villái voltak.

A csodálatos helyek felkeresése mellett nehéz megfogalmazni azt a segítőkészséget, rugalmasságot, őszinte szeretetet, amelyet bolgár barátinktól, a szervezőktől és a kinti gyerekektől kaptunk. A búcsúesten egyik házigazdánk a következőt mondta: „nagyon szeretnénk, ha a szívetekben a Rodope egy darabjával utaznátok haza”. Kérése többszörösen teljesült.

Porkoláb Gábor



Pirosmalac Wekerlén

Hogy mi köze van a Pirosmalacnak Wekerléhez, és hogy kire vár Marika babája a Kós Károly téri hinták egyikében, arra csak azok a kisiskolások tudják a választ, akik részt vettek a Wekerlei Társaskör által szervezett „tanévzáró sétán”.

A sétákat három önkéntes: Nagy Attila, Tömpe László és e cikk írója vezette, kifejezetten gyerekekre szabva. Célunk elsősorban nem az volt, hogy minél több ismeretet adjunk át, hanem hogy a szórakoztatáson, játékoságon túl, erősödjön a kötődésük a telephez, hogy életük részévé váljon az építészeti környezetre való rácsodálkozás, figyelés. Fel akartuk hívni a figyelmet a telep kiemelkedő motívumaira, különféle építészeti stílusokra.

A résztvevő gyerekektől nem lehetett olyat kérni, kérdezni, amiben ne tudtak volna segíteni, vagy ne tudták volna a választ. Akár arról volt szó, hogy archív felvételeken lévő wekerlei épületeket hasonlítsanak össze a mai állapotukkal és keressék meg a különbséget, vagy az volt a kérés, hogy tervezzenek a pusztaságba várost. Minden feladatot nagyszerűen megoldottak. Érdeklődők, ügyesek és kreatívak voltak.

Az egyik sétán volt egy kis verseny, ahol Wekerle egyik motívumát, a varjút kellett megkeresni a téren. A szabály egyszerű volt, az a diák, aki a legtöbbet találja, az a nyertes. Meglepetésemre a gyerekek elkezdtek csapatokba rendeződni. A végén úgy döntöttek, hogy az egész osztály egy csapat, mindenki nyertes! Azt gondolom, mi felnőttek sokat tanulhatunk tőlük!

Hogy ők hogyan látták a sétákat, azt legjobban az osztályokat kísérő tanító nénik beszámolóiból tudhatjuk meg. „Az idén

két wekerlei önkéntes (egy építész és egy földrajztanár) is a segítségünkre volt abban, hogy élményszerű ismeretekhez jussanak tanulóink a telepről. A második évfolyamosoknak jutott ez az élmény. Jól felépített programmal készülték előadónk, népmesével vezették be mondandójukat. A vetítés során a mesében lévő házakat kellett megfigyelniük a gyerekeknek, majd két csoportra osztódtunk. Egyik csoport vezetője Nagy Attila építész volt, a másiké Tömpe László földrajztanár. A diákok különböző épületekről kaptak fotókat, és rövid túránk során a képen szereplő népi építészeti jellemzőit kellett felfedezniük a telep épületein. Tanulóink nagy lelkesedéssel keresték a hasonlóságokat. Végül a Kós Károly téren különböző motívumokat kellett csoportonként felderíteni (varjú, kakas, lepke, páva). Hasznosan és sok játékos feladattal telt el a délelőtt. A végén még egy totót is kitöltöttünk, melyből kiderült, hogy mennyi új ismerettel bővült tudásunk. Köszönjük ezt a szép napot!” írja Telek Anikó, a Kós Károly Általános Iskolában tanító pedagógus. Acsai Zita az Erkelben dolgozó tanítónéni, pedig a következőképpen összegezte az élményeket:

„2017. 06. 13-án egy wekerlei sétára invitálta a 2.-os osztályomat Zsolnai Éva, a WTE önkéntese. Eleinte ódzkodtam, mert annyi negatív élményben volt már részünk a tanév során, múzeumi foglalkozásokon és egyéb előadásokon, ahol mintegy tölcserrel csak öntötték-öntötték a gyerekek fejébe az unalmas tárgyi tudást, feldolgozhatatlanul sok információt. De visszatért a hitem!!!! Igen létezik még jó program, ez végre az volt!

„Itt a tudás aktívvá, életszerűvé válhatott, mivel Éva a gyerekek életkorának megfelelően élményszerűen, játékosan, interaktív



Fotó: Schehl Erzsébet

formában ismerttetett meg néhány érdekes és jellemző wekerlei sajátossággal. Volt, aki a saját házáról tudott meg újdonságokat, vagy éppen rájöttünk, hogy a Kós Iskola, nemcsak kívülről néz úgy ki, mint az Erkel suli, de valaha belülről is egyformák voltak. A gyerekek közül volt, aki a Kós Károly tér dombján a „hollóvadászat”-ot élvezte a legjobban, mások a várostervezést és -építést sorolták az első helyre. Hasznos, élménygazdag, vidám programban volt részünk, amit nagyon köszönünk!”

Gyermek és felnőtt sétáinkról az alábbi weboldalon további érdekességeket tudhatnak meg. Az oldalon az is kiderül, hogy mennyit kell várni a következő sétáig!

<http://www.wekerleisetak.hu/>

Szeretettel várjuk Önöket!

Zsolnai Éva

Tavasz a nyárban – Mesemúzeumban jártunk

A Tarka-barka Óvodában minden tavasszal van mesemondó délután. A gyerekek mesélnek, a felnőttek és a többi gyerek hallgatja. Ebben az évben kibővítettük a mesedélutánt „mesehétre”. Így történt, hogy ellátogattunk a Mesemúzeumba. Nagy izgalommal készültek a gyerekek, a mesehősök hétpőbján vesznek részt. Milyen lesz, mit kell csinálni?

Izzalmasan kezdődött. Csapatokat alkottak, és óriás kockákból egy-egy mesét kellett összerakni-

uk. Tanakodtak, vitakoztak, de aztán minden csapat elkészült. Ezután mesehallgatás következett, majd a kincskeresés. Rejtélyes



Fotó: Parti Gabriella

helyeken kellett felfedezni a kincseket, feladványokat megoldani. A griffmadár fészkéhez csak létrán lehetett felmászni, és a tojás érintésre más-más színűre változott. Kíváncsiak voltunk, melyik szín mit jelent, és a próbák után fény is derült a talányra. Végül a gyerekek párokat alkotva sikeresen legyőzték a sárkányt.

A program zárásaként mindenki beöltöztetett királylánynak, lovagnak, sárkánynak, királyfinak és beleülhetett a trónszékbe is.

Nagyon érdekes, élményekkel teli délelőtt volt. Bármikor szívesen visszamennénk.

Nagy Kati



Pannónia nyár

Június 15. Utolsó tanítási nap. Általában Jézután csendesek az iskolaépületek, nem hallani már gyerekzsivajt a tantermekben, a szaladó léptek kopogását a folyosón, labdapattogást az udvaron. Azonban a Pannóniában vidám gyermekkacaj hallatszott a vakáció első hetében is, hisz több lehetőség közül is választhattak azok a gyerekek, akik még nem utaztak el szüleikkel vagy nagyszüleikkel nyaralni. Némi ízelítő a színes programokból.

Fotó: Igaz Ágnes



Tizenkettedik alkalommal rendeztük meg nyári Tarkabarka táborunkat. Hogy mitől tarka? Attól a sok színes programtól, élménytől, amiben hétfőtől péntekig részt vesznek a gyerekek.

Hétfőn csapatépítő játékos vetélkedővel kezdtünk. Délután a Kerületi Rendőrkapitányság meglátogatása, ujjlenyomatkészítés, páncélruhák felpróbálása, rendőrautó megtekintése érdekes színpont volt. Ezután homokvárépítés,

aszfalttrajzverseny, labdázás következett. Kedden az Elevenparkban kifulladásig ugráltunk, csúszdázttunk, a kalandpálya madzaglétráin ügyeskedtünk.

Szerdán a Kós Károly téri piknik következett, amely krikett és rögbi edzéssel volt tarkítva az ott tartózkodó emberek nagy öröme.

Csütörtökön kiemelkedő programunk volt a Kispesti Úszoda, ahol az úszáson kívül az új kerti játékokat is igénybe vehettük.

A záró napot a közlekedés uralta, ahol a gyermek természetesen egész nap használhatta

a behozott „járművét”, görkorit, gördeszkrét, kerékpárt, amivel versenyezhetett és iskolaköröket róhatott.

A fent említett programokon kívül csemetéink imádják a számháborúzást, és a „sarazást”, ahonnan délután tiszta és száraz ruhával haza nem megy az ember gyereke. Főleg, ha ezt még szabadtéri zuhannyal is megfűszerezzük.

Célunk a jó közérzet, a kiváló hangulat, semmi más, minthogy főszerep legyen az öneledt játék, a szünidő élvezete. Ehhez kívánunk segítséget nyújtani néhány évtizedes

A bentlakásos iskola egy jó lehetőség

Kivételesen szerencsésnek érzem magam, ahogy egy szűkebb szakmai kérdésnek látszó, de valójában sokakat érintő témáról nemcsak a pedagógiai szakemberek körében van lehetőségem megosztani gondolataim, hanem immár második alkalommal, itt, a Wekerle újság hasábjain is.

Willem Frankenhuis és Carolina de Weerth, akik a Radboud Egyetem kutatói Hollandiában, 2013 októberében jelentették meg tanulmányukat, amelyben jelentős szemléletváltást javasolnak a nehéz sorsú gyerekek vizsgálatában, illetve a velük való foglalkozás, megítélés tekintetében.

Az eddig főként a hátrányok kompenzálására fordított figyelem mellett arra helyezük a hangsúlyt, hogy milyen előnyökkel járhat az érintetteknek és környezetüknek, ha a bennük, helyzetükben rejlő pozitívumokra, lehetőségekre összpontosítunk. Mert bizony vannak ilyenek is! Ennek ismerete, tudatosítása nem csupán a szűkebb, hanem a tágabb társadalmi környezet szempontjából is hasznos, hatékony lehet.

Milyen előnyei lehetnek, ha valakinek bentlakásos iskolában, szüleitől távolabb, hozzá hasonló vagy még rosszabb helyzetű gyerekek között kell élnie, tanulnia a tanév nagyobbik részében? Elsőre talán meglepő, de találhatók ilyen előnyök! Nem csupán a Hungária Általános Iskola és Kollégium eddigi 57 évének tapasztalatai, hanem az említett holland kutatás is ezt igazolja. A pozitívumok között az alábbi sajátosságok ugyan különböző mértékben igazak az egyes konkrét személyekre, mégis összefoglalhatók néhány pontban. Az itt élők: az átlagnál jobban alkalmazkodnak és rugalmasabbak; megoldásközpontúak; hamar felismerik az emberek valódi szándékait;

gyorsabban és hatékonyabban monitorozzák a környezetüket; hamar felismerik az emberek közötti kapcsolatokat és viszonyokat; jobban viselik a bizonytalan helyzeteket; hajlamosak az élet napos oldalát látni; gyorsan képesek nézőpontot és stratégiát váltani.

A saját tapasztalataink sem azt mutatják, a holland kutatás sem azt állítja, hogy a stresszes gyerekkor jótékony hatással van az emberekre. Az viszont tanulságos és hatékony megközelítése lehet a problémának, ha a hátrányokból adódó előnyökre is figyelmet tudunk irányítani.

Egy példa. Akik úgy nőnek fel, hogy alig van befolyásuk arra, hogy mi történik velük vagy körülöttük, nagyobb eséllyel válnak olyan felnőttekké, akik nem tartják sokra a kontrollt. Ez néhány munkakörben nem is hátrány! Ha a megoldást hatékonyan és gyorsan kell megtalálni, akkor a kijelölt ösvényről néha muszáj letérni. Ebben a stresszes közegben nevelkedő gyerekek a kutatás eredményei alapján egyértelműen jobban teljesítenek.

Azért lenne fontos a szemléletváltás a témában, mert ha valaki folyton azzal találkozik, hogy a nehéz gyerekkor nehéz felnőtt korhoz vezet, akkor egy idő után borulátóvá válik a saját esélyeivel kapcsolatban is. Megijed a lehetőségektől, vagy egyszerűen elveszíti a reményt.

Több nemzetközi diákszínjátászó fesztiválon is volt alkalmam megtapasztalni csoportjaimmal, hogy miként erősíthető a gyerekek önbizalma, ha megfelelő helyzetet sikerül ehhez teremteni. Az elmúlt évtizedekben 5



Fotó: T. Szilágyi Ágnes



tapasztalattal a hátunk mögött. Úgy érezzük a résztvevők számának a függvényében, ez az idén is kiválóan sikerült.

Babákné Kurilla Ágnes – Igaz Ágnes



Idén másodjára szerveztük meg a színjátszó táborot iskolánkban, mert a gyerekek testi, lelki, szellemi fejlődéséhez szükség van új élmények szerzésére.

A tábor alapját az év közben működő színjátszó szakkörök adták. Helyben szerveztük, így több legyet ütöttünk egy csapásra, hiszen a szülőknél nem kellett elengedni több napra a kicsi gyermeküket, de mégis megoldott volt a programja. Az érdeklődés igen nagy volt, 25 gyerekkel telt meg a tábor. A résztvevők leginkább az alsó tagozatosok voltak.

Rögtön a hét elején megkezdtük a felkészülést és próbákat a záró eseményre, ami egy színdarab bemutatása volt a családtagoknak. Igen nagy kihívást jelent ilyen sok gyermek szerepeltetése és a darab összeállítása. Nemcsak a hagyományos színpadi játék, hanem tánc, ének, vers is szerepelt a bemutatóban úgy, hogy együtt egy kerek egész történetet adtak ki.

Napi programok közé tartoztak a különböző ráhangoló drámajátékok, jelmez és díszlet-készítés, valamint a próbák. A díszlet önálló alkotásként is megállná a helyét, de itt csak egy kis része volt az egész művészeti élménynek.

Persze más kikapcsoló programok is voltak, úgymint játszótér, mozizás. Vendégünk volt két színész is, akik jelyelvi mesemondást játszottak velünk.

A színdarab (Mátyás király Gömörben) nagy sikert aratott. A gyerekek profi színészeket meghazudtoló módon álltak helyt és élték át a szerepeiket. Amikor a „király” lesétált a „nép” közé, a közönség felállással és málnaszörpvel köszönthette.

Bátran elmondhatom, hogy gyerekeknek, szülőknél, pedagógusoknak nagy élményt adott az idei tábor.

Csikós Bea



Sok tanulónk választotta a kosarazást reggel 7.00-tól, délután 17.00-ig. Az előzetes tervek szerint, délelőtt tanultunk, délután játszottunk volna, azonban a gyerekek inkább csak játszani szerettek volna. Így, fífikásan délelőtre 1:1 játékot szerveztem nekik, 3

alkalommal képviselhetjük hazánkat. (Kétszer Ausztriában, majd Törökországban, Erdélyben és Svédországban is egy-egy alkalommal.) Ezekről már volt lehetőségem ebben az újságban is hírt adnom. Idén Indiába készülünk Karinthy Frigyes: Az emberke tragédiája című művének angol nyelvű, multimédiás előadásával.

Ha az oktatás résztvevői, valamint a szűkebb, tágabb környezet a gyengéseik mellett tisztában lennének a nehezebb körülmények között felnőni kénytelen fiatalok erősségeivel is, akkor az olyan iskolai környezetet eredményezhetne, ahol ezekhez az erősségekhez illeszkedő életpálya felé tudnánk őket terelni.

Mi, akik a bentlakásos iskolában dolgozunk, természetesen ezen iparkodunk. A Külső-Pesti Tankerület munkaközösség-vezetőinek júniusi értekezletén is lehetőséget kaptunk intézményünk a bemutatkozásra. Szeptember közepén láthatjuk vendégül az érdeklődőket, akik szeretnének - sajátosságainkon túl - megismerkedni a saját honlap készítésének alapjaival, a Hálózati Dráma és Média Munkaközösség keretei között.

Kérjük, hogy aki segíteni szeretne nekünk, ossza meg velünk gondolatait a bentlakásos iskola témájával, vagy mással kapcsolatban, a <http://hungaria.xyz> honlapunk interaktív oldalán. Sokat segítenének az olyan hiteles történetek, amelyek arra mutatnak jó példát, hogy miként sikerült valakinek előnyt kovácsolnia a hátrányaiból. A segítséget előre is köszönöm mindenkinek!

Papp Zoltán Tibor, mesterpedagógus

Hosszúfoci a Deákban

2017. május 12-13-án ismét megrendezték a Kispesti Deák Ferenc Gimnázium tradicionális sportmaratonját: a huszonnégy órás Hosszúfocit. A nagy múlttal rendelkező, két napot átölelő programsorozat különlegessége, hogy huszonnégy órában át megszokás nélkül az iskola keretein belül baráti focilabda mérkőzések zajlanak az iskola tanulóiból összeállított csapatok közt.

A megnyitó során délután egy órákor az iskola tanulói összegyűltek az udvaron lévő aszfalt pályán, ahol az eseményt George F. Hemingway, a Budapest Honvéd FC tulajdonosa nyitotta meg kezdőrúgásával. „A világ legszebb játékát fogják a következő huszonnégy órában játszani.” – emelte ki a rendezvény jelentőségét. A kezdő rúgások után a pályát a férfi tanárok-ból és diákokból álló csapatok foglalták el. Az iskola csapatai az előzetes regisztráció szerint délután négyig játszhattak évfolyamtársaikkal és iskolatársaikkal. Ezután egészen nyolcig a szurkolók a visszatérő vendiákokat bíztathatták.

A lányok is kipróbálhatták magukat a focipályán, de a focitól ódzkodók is kaptak lehetőségeket: a mérkőzésekkel párhuzamosan röplabdázni is lehetett a szomszédos pályán, illetve az iskola udvarán kertmozi várta nyolcórától a filmfüggőket, ahol Pelé életrajzi drámáját lehetett megtekinteni. Az iskola szálláshelyet nyújtott azoknak, akik az éjszakát is bent sze-

bedobott kosárig, ami 4 délelőttöt vett igénybe. Mindenki mindenki ellen kellett, hogy játsszon, sőt mi felnőttek is beálltunk a játékba. Volt, aki minket is legyőzött, óriási csata volt. A magasság- és tudásbeli különbségek ellensúlyozása-képpen, a nyolcadikosok csak bal kézzel dobhattak a kicsik ellen. Délután nagy pályán 5:5 ellen kosaraztunk tovább, természetesen mi, edzők is csapattagok voltunk.

A pihenőidőben spontán szerveződtek vegyesen a kicsik a nagyokkal, egy-egy „pihentető” meccsre. A nagyok nagyszerűen terelgették a legkisebbeket, és nem hagyták őket unatkozni.

Szerdán uszodában lazítottunk. Csütörtökre a nagyobbak kedvéért, este 18.00-tól behívtam régi és mostani kosaras lányokat és Pusztai Feri bácsit, akik ellen a nagyobb fiúk örömmel álltak ki mérkőzni 20.30-ig. Nagyon izgalmas meccs volt.

Pénteken már látszott mindenkin, hogy nagyon elfáradtak, ezért csak finoman dobó versenyeztetünk. Búcsúként, a különböző versenyeken elért eredményekért érmeket és ajándékokat kaptak a gyerekek.

Nagyon-nagyon élveztük velük az együtt töltött időt.

Nagy-Pál Adrienn

rették volna tölteni. A szigorú, tízórás kijárási tilalmat mégis sikerült megtörni egy-egy pizza rendelésével. Az este folyamán a közel hatvan diák az épület földszintjén különböző termekbe vonulva zártkörűen pihent vagy partizott. Ez alatt az A-listás focisták már nehezen birkóztak meg a kinti sötétséggel, így kénytelenek voltak bevonulni az iskola tornatermébe. A lassan nyüzsgő éjszaka zengett a zenétől és a régi és új barátok csevegésétől.

Másnap ébredés után az otthon éjszakázók visszatértek az iskolába, hogy osztályukkal közösen bográcsozhassanak az udvaron. Nem kell mesélni: az egész Deákot elárasztotta a pörkölt illata. A tanítás nélküli munkanap délután gyakor ért volna véget a tanárnők focimeccsével, de az időjárás a Hosszúfoci ellen fordult, így kénytelenek voltunk idő előtt befejezni a focimaraton, de jövőre jön a hosszabbítás!

Kilencedikesként, idén első alkalommal résztvevő diákként úgy látom, hogy a Hosszúfoci minden hibájának ellenére kiemelkedő csapatépítő rendezvény, amely összehozza az iskola diákjait! Ez egy olyan alkalom, amikor azokra is fordítunk időt, akik mellett a szürke hétköznapiak során csak csendesen elsétálunk.

Varga Marcell



Fotó: Doszpoth Viktor

A wekerlei fák és az öröm-bánat térkép

Az ELTE TÁTK humánökológia mesterszak Ökológiai gazdaságtan kutatószemináriumának keretében 2016 november és decembere között egy kisebb kutatásban vettünk részt a Wekerletelepen. A kutatás központi témája a wekerlei fák voltak, az azokkal kapcsolatos előnyök és problémák. Ezeket részben társadalomtudományi oldalról közelítettük meg, részben pedig a környezeti szempontokat vizsgálva.

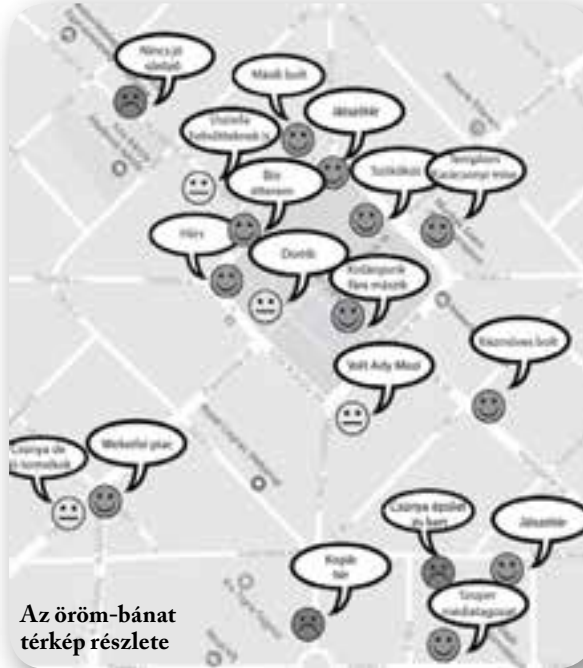
Három kisebb csoportban dolgoztunk, Wekerle múltját, jelenét és jövőjét kutatva. Abból a célból, hogy felmérhessük a helyben lakók fákhöz való viszonyát, beszélgetéseket kezdeményeztünk a helyiekkel. Kisebb kérdőíves felmérést és néhány interjút készítettünk a lakókkal és az önkormányzattal. Ezen kívül elkezdtük a telepen lévő faállomány felmérését és a kutatás színezéseként interjúalanyainkkal öröm-bánat térképet is készítettünk. Utóbbinál arra kértük őket, hogy egy térképen jelöljék be számukra pozitív, negatív és kettős érzetű pontokat, attól függően, mi jut eszükbe róla.

Azért választottuk a Wekerletelepet, mert Budapesten belül különleges, igazi kertváros, és ha már kutatásunk középpontjában a fák állnak, akkor valóban a legalkalmasabb terület. Hiszen mi jut eszünkbe Wekerléről azon kívül, hogy rendezett házak és nyugalmas utcák? Hát fák, fák és fák. Ebben, úgy tűnik, osztozunk a helyiekkel.

Kezdetben kicsit aggódtunk, hogy nehéz lesz a témánkat feltárni, mert úgy gondoltuk, az embereknek nincs különösebb viszonya a fákhöz, de sok esetben kellemesen csalódtunk. Az talán nem meglepő, hogy elsősorban esztétikai szempontból kedvelik a helyiek a zöld területeket. Ezen felül azonban több esetben is kiderült, hogy érzelmi kötődésük is van

egy-egy fához, annak különleges formája vagy egy hozzá fűződő emlék miatt.

Érdekes, hogy erős a „benti fák” és „kinti fák” elválasztása, hiszen – számunkra meglepő módon – a kertben még mindig rengetegen nevelnek gyümölcsfákat. A helyiek szeretik ezek gyümölcseit, sőt, még az is előfordul, hogy annyira sok termék van, hogy eladják. Am ennek a másik oldala,



Az öröm-bánat térkép részlete

hogy sokan nem értenek a fáikhoz. Nem tudják azokat megfelelően kezelni, betegség esetén inkább kivágják, mint hogy gyógymódot keressenek.

A közterületi fákkal kapcsolatos problémák feltárása igen nehéz feladatnak bizonyult, hiszen a legtöbben úgy érzik, nincsenek is ilyenek. Páran azt a problémát vetették fel, hogy ősszel kevés a kettrec, amibe az avart gyűjtik, így nem tudják hová tenni, illetve hogy az idősebb, beteg fák veszélyt jelenthetnek, főleg vihar idején.

A wekerlei identitásnak azonban egyértelműen részei a fák. Ezt még sokak szerint kiegészíti a településképi szabályozás, ami miatt Wekerle megőrizhette a klasszikus formáját. Az itt élők szeretik a fákat, sőt, ragaszkodnak hozzájuk, efelől semmi kétség. Azonban csak néhányan vannak tudatában annak, hogy milyen gazdasági és környezeti értékük van. Az is kevésbé kerül előtérbe, hogy ezeknek a fáknak – a „kinti fáknak” is – megfelelő gondozásra van szükségük, probléma esetén pedig hozzáértő ápolásra. Ez mind anyagilag, mind szakmailag nehéz helyzetbe hozza a helyi hatóságokat.

Wekerlén – más budapesti városrészekhez viszonyítva – kiemelten magas a fák aránya, ám ehhez nem társul plusz forrás az önkormányzat számára. Emellett az alapvető információhiány is akadályt jelenthet: A telepen kb. 50 000 közterületi fát ültettek, ez mára szakértői becslések szerint 10 000 körüli számmá zsugorodott. Kutatásunk egyik célja az volt, hogy elkezdődjön egy olyan adatbázis létrehozása, ami segítséget jelenthet majd az önkormányzat számára a későbbi területi tervezés során. Cél volt az is, hogy ugyanez elérhető legyen a lakosság és az aktív civil szervezetek számára is. A kutatás során 2133 fa került be az adatbázisba, ezen belül pedig 254 fáról részletes állapotfelmérés is készült.

Amikor arról kérdeztük a helyieket, hogy hogyan képzelik el a Wekerle jövőjét, milyen pozitív és negatív forgatókönyveket látnak, akkor többnyire egységesen az a válasz érkezett, hogy nehéz másmilyennek elképzelni, mint amilyen most. A többség abbéli reményének adott hangot, hogy a városrész meg is marad ilyennek. Pontosan ez nyújtja a telep varázsát: hosszú ideje senki nem akarja megváltoztatni. Persze még néhány fa biztos elférne valahol.

Földesi-Nagy Anita és Tevel-Horváth Dorottya

Sünök a telepen

Tavasztól ősziig hasznos segítői a kerteknek a sünök, néha mégis csak abból vesszük észre a jelenlétüket, hogy megeszik az estére kített macskaeleséget. Pedig a sünök előszeretettel fogyasztják a növényeinket dézsmáló csigákat, férgeket, rovarokat, sőt, még az apró rágcslókat is, és éjjelente akár 2 kilométert is megtesznek, hogy bevacsorázzanak. Ilyenkor kell rájuk a legjobban vigyázni, a forgalmas

utakon ugyanis rendszeresen találni süntemeket, melyeket autók, buszok gázoltak el éjszaka. Vigyázzunk rájuk egész évben, az őszi közeledtével pedig építsünk nekik süngarázst, ahol áttelelhetnek!



Fotó: Bonnyai László

A sünök jövője a kerttulajdonosok kezében van, ugyanis a zöld területek csökkenésével a sünök élőhelyét is elfogyasztjuk. A rovarirtó szerekkel pedig megtizedeljük a hernyókat, bogarakat és férgeket, amelyek a sünök táplálékai. A téglakerítéseken nem jutnak át egyik kertetől a másikba, így kevesebb ételmezt és védelmet találnak a fészük közelében, ezért indultak neki éjjelente, és ezért kelnek át az úttesten is. Nagy-Britanniában éveken ezelőtt mozgalom indult a sünök létszámcsökkenésének megállítására, és létrehoztak úgynevezett „Sün-utcákat”, olyan lakóközösségeket,

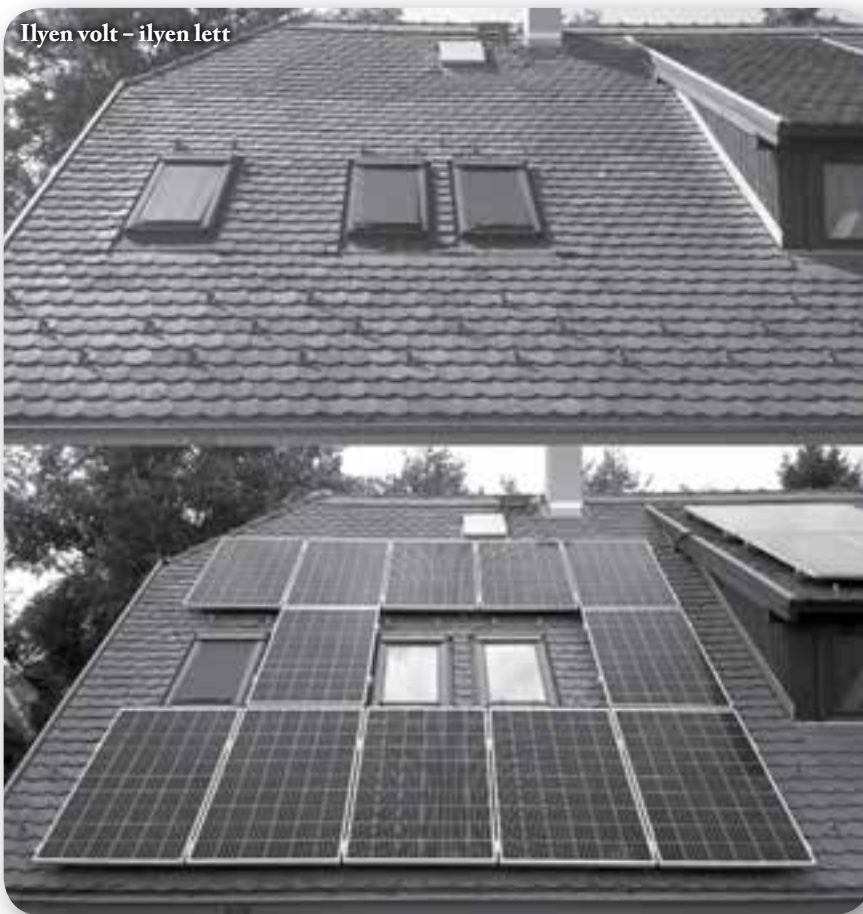


Háztartási méretű napelemes kiserőmű Wekerlén

Július 14-e óta üzemel egy wekerlei ikerház hátsó tető részén egy 4,4 kW-os napelemes rendszer. A tulajdonosa az energiahatékonyság elkötelezettje, ugyanis a kívülről szigetelt házat levegő-víz hőszivattyú fűti, az ablakokat pedig lecserélték korszerű, 3 rétegű üvegesre. Elmondása szerint a beüzemelés óta eltelt időszakban körülbelül egy hét alatt megtermelték az átlagos nyári havi áramfogyasztásukat, amire nagy szükségük is van, télen ugyanis a hőszivattyú miatt akár 7-800 kWh-t is elfogyasztanak havonta. Gázra viszont egy fillért sem költenek. Rövid történetükkel másoknak is kedvet szeretnének csinálni, hogy minél többen járjuk végig az engedélyeztetés és a tervezés hosszú, ám nem eredménytelen útját.

Zsombor 2013 óta korszerűsíti házrészét Wekerlén. Először a külső hőszigetelést és az ablakcsereit végezte el, majd a belső terek átalakításakor a fűtést cserélte le egy hőszivattyúra. Mivel annak elég nagy a fogyasztása, kezdettől fogva abban gondolkodott, hogy napelemet szereltesse a tetőre, hogy maga termelhesse meg a fűtéshez és a használati melegvíz előállításához szükséges áramot. Először összesítette a lakás éves áramfogyasztását, és erre a mennyiségre kiszámolta, hogy mekkora rendszerre lenne szüksége. Nyolc-tíz darab 250 W-os táblával már fedezni lehet egy háztartás átlagos éves fogyasztását. Ehhez 12-18 m²-nyi felület szükséges. Zsomboréknak a hőszivattyú miatt 16 táblával kellett számolni, ami hatalmas felület a wekerlei tetőkhöz viszonyítva. A ház jó tájolása miatt azonban volt rá esély, hogy megkapja az önkormányzat építési osztályán az engedélyt a telepítéshez. Ehhez településképi bejelentési eljárást kellett indítani a főépítési irodánál. A dokumentáció elkészítéséhez az építész látványtervét is be kellett nyújtani, ennek elkészítése körülbelül egy hónapot vett igénybe. Érdeemes előtte telefonon vagy személyesen egyeztetni a főépítési iroda munkatársaival, hasznos tanácsokkal látják el az érdeklődőket.

Ilyen volt – ilyen lett



Zsombor az engedély beadása után kért árajánlatokat. Huszonnyolc céget keresett meg emailben, ezek egy része azonban nem is reagált rá. Nagyjából két hét alatt érkezett be 14 árajánlat, ezek közül választotta ki a számára legmegfelelőbbet. Utána jöhetett az igénybejelentés, ami egy hónap alatt futott át az ELMŰ-n, a tervbeadás és elfogadás újabb egy hónapot vett igénybe, majd jött a telepítés, a leggyorsabb művelet a folyamatban. Lakossági méretben ugyanis egyetlen nap alatt felkerülnek a panelek a tetőre. Végül be kellett jelenteni a telepítés befejezését, ami után lecserélték a villanyórát. Erre a

bejelentés után egy és három hét közötti időintervallum áll az áramszolgáltató embe-reinek rendelkezésére. Ebben szerencséjük volt Zsomboréknak, mert a villanyóra jó helyen, és megfelelő méretű szekrényben volt. Ha azt még szabványosítani kellett volna, további heteket kellett volna várni. Összesen tehát négy hónapba telt, mire Zsombor minden engedélyt megszerzett, és felkerült a háztetőre a napelemrendszer. Aki kíváncsi arra, hogy mennyit termel a wekerlei napelem, látogasson el a <https://tinyurl.com/wekerlesolaroldalra>!

Lőrincz Ágnes

amelyek sün-baráttá változtatták a kertjeiket, azaz lehetővé tették, hogy ezek a kisméretű szabados közlekedhessenek közöttük. Wekerlén is érdemes megszívlelni a tanácsaikat, és összefogni a közös kertkapcsolattal rendelkező szomszédoknak, hogy minél kevesebb sün essen áldozatul az utakon.

Mit tehetünk? Ültessünk sövényt a drótkerítések mellé, vágjunk, üssünk lyukakat a kerítések alá, amelyeken átférnek a sünök a szomszéd kertbe. A kerti tavakat tegyük biztonságossá egy belógatott kötélhálós vagy a vízből kilógó vastagabb faággal. Fűnyírás előtt

nézzünk körül, nehogy sérülést okozunk az alvó állatnak! Kerüljük a csigaméreg használatát. Ha sün él a kertünkben, akkor ők kordában tartják az éticsigák számát. A meztelencsigákat viszont nem fogyasztják el, azokat inkább sörös csapdával ejtsük fogva. Hagyjunk kint neki ételt. Az állatkereskedésekben kapható

Süngarázs



kifejezetten sün eleség, de a száraz macskatápot is előszeretettel fogyasztják. Ültessünk őshonos növényeket! A lonc, a vadrózsa, a galagonya és a kökény vonzza azokat a molyokat, amelyek hernyóit a sün szívesen fogyasztja. Gyűjtsük az ágakat, az avart a kert egy háborítatlan sarkában, hogy a sün belefészkelhessen.

Végül, de nem utolsósorban, építhetünk neki külön süngarászt néhány maradék lécből, vagy vásároljunk egyet a Magyar Madártani Egyesület webboltjában.

Lőrincz Ágnes

Az Ozorai család I.

Volt-e légicsata Wekerle fölött a II. világháborúban?

Háborúkról a Wekerlei familiák elmúlt 25 éve alatt igen keveset írtunk. Erdős-Ozorai Ágnes rendelkezésünkre bocsátotta nagyapja, ifj. Ozorai Imre családtörténetét, valamint dédnagyapja, id. Ozorai (Omaszta) Imre papírra vetett II. világháborús élményeit.

Szörnyű légi harc minálunk?



A jelentős mennyiségű irományhoz számos fotót is kaptunk, melyek egyikén láthatóan légicsata zajlik a Wekerletelep felett. Ez különösen felkeltette érdeklődésünket!

„Az eseményeket, amiket elkezdtem most írni, talán csak egy kis túlzással lehet családtörténetnek nevezni. Tulajdonképpen ez csak a leírása azoknak az eseményeknek, amiket magam is megéltem, vagy amiket hallottam a szüleimtől, nagyszüleimtől, rokonoktól és ismerősöktől. (...) unokáim „nemzetiségi összetétele” elég komplex: (...) a dédszüleim (...) és az őket követő nemzedékek (...) között voltak szerbek, szlovákok, kunok, svábok, szászok, sokácok, vallonok és persze, magyarok.

(...) Édesapám anyai nagyapjának a családja, a Vucsicsok, jómódú szerbek voltak, valahol Szabadka körül éltek egy kis faluban. Édesapám anyja, Vucsics Mária és az ő öccse, az Imre bácsi volt a forrása a történetnek, amit itt most elmondok. Az ő apjuk, Vucsics Lázár volt az egyik túlélője annak a mészárlásnak, amit a helybeli magyarok követtek el a szerbek ellen, megtorlasként valami hasonló borzalom ellen. Az egész család áldozatul esett ennek az atrocitásnak, kivéve a 3 éves Lázár és a húga, a 2 éves Marica, akiket a szülők elrejtették az ágy alá, amikor a tömeg megrohanta a házukat. (...) amikor a magyar katonák megérkeztek és őket megtalálták, a család tagjai, a szüleik, mindenki, ott feküdtek a vérükben, az udvaron, a szobákban, ahol megölték őket (...). A két kis árvt egy szegény

magyar család vette magához felnevelni. (...)

Édesapám apjának, Omaszta Sándornak az apja Kassán született és élt. (...) városi hajdú volt, közcsempentartó valaki, akinek a városi börtön is a feladatai közé tartozott. (...) nagyapám nevetve mesélte, hogy gyerek-

korában, ha nem viselkedett jól, őt is becsukta a börtönbe! Omaszta Sándor nagyapám 1871-ben Kassán született, de később Pestre költözött. Az asztalos mesterséget tanulta ki és segédlevele volt. Nem tudom, mikor vette feleségül Vucsics Máriát, de tudom, hogy Édesapám volt az első gyerekük, aki fel is nőtt.

(...) Édesanyám nagyszüleiről (...) nem sokat tudok (...). Anyai nagyapám egy kun családból származott, a Sáska-hadból. (...) a

kunok sokáig megőrizték legalább is egy részét az önállóságuknak, például még a 19. században is létezett egy rang közöttük, amit kun-kapitánynak hívtak. (...) a kun nyelv teljesen eltűnt a használatból, bár a múlt század elején még voltak öreg emberek a Kunságban, akik el tudták mondani a Kun Miatyánkot. (...)

Sáska nagyapám (...) középtermetű, jóképű ember volt. Szép bajusza volt és a haját mindig nagyon rövidre vágatta, így minden nap, télen-nyáron, meg tudta mosni a fejét. (...) Volt neki egy hosszúszerű pipája, ami hideg bagószagú volt. Én megfogadtam, hogy nekem is olyan pipám lesz, amikor felnövök, de nem tartottam be a fogadalmat. (...)

Édesapám, Omaszta Imre, 1900-ban született, Kispesten. (...) Talán két évvel később született a húga, Mária, akit én Mariska néninek hívtam. A kisöccsük, Sándor (Sanyi bácsi, számomra) követte őket. (...) Édesapám az akkori körülmények között jó nevelésben részesült, elvégezte a polgári iskolát is. (...) a lakatosságot tanulta ki, amellel kiképezte magát faszobrásznak is. Amikor tizenéves volt, a szülei vezették a Kispesti Társaskört, ahol ő is besegített, pincérkedett szabadidejében. Jóképű fiú volt, népszerű a Társaskör tagjai, vendégei körében. Azt hiszem, akkoriban szokott rá a dohányzásra, ami akkoriban még nagyon divatos volt. Nem tudom, mi volt az első munkahelye, de nem sokáig dolgozott ott, mert behívták katonának, amikor még tizennyolc éves sem volt.

Az Első Világháború a vége felé járt, a magyar hadsereg rengeteg embert veszített (...), így szükség volt erre a fiatal korosztályra is. Láttam egy katona-képét Édesapámnak (...). Gyerekek, acél sisakkal a fejükön, a puskájuk keresztben a hátukon, az övükbe nyeles kézigránatok tűzve, tettetett marcona arckifejezéssel néztek a lencsébe. Aránylag rövid ideig volt a fronton, kevés esemény történt vele ott. (...) Valamikor 1918 szeptemberé előtt lehetett, hogy Édesapámat, a (majdnem) tizennyolc éves „frontharcost” kinevezték karpaszományos hadapród-őrmesternek. (...) Isaszegre rendelték vissza, tisztiiskolára. Ott érte őt a háború vége, az „Őszirózsás Forradalom” és a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása. A magyar hadsereget Vörös Hadseregnek keresztelték át. Őbelőle „parancsnokot” csináltak (...). Részt vett a felvidéki hadjáratban (...), eljutott Eperjesig (...). A román hadsereg is támadást indított (...), a Vörös Hadsereg összeomlott és Édesapám visszavezette az embereit a Tiszától Budapestre. (...) A nagyszüleim már kétségbe voltak esve, mert egy állítólagos



ifj. Ozorai Imre,
Sáska Ilona, id.
Ozorai Imre



Omaszta Sándor és Vucsics Mária, id. Ozorai Imre szülei

szemtanú látta, hogy a románok a Tiszába fojtották Imre fiukat. Képzeltető az örömük, amikor egészségesen és épen érkezett haza! A Tanácsköztársaságnak is vége volt, sok embert tartóztattak le (...), de senkit nem érdekelt egy tizenkilenc éves vörös „parancsnok” sorsa. Még egy valaki volt nagyon boldog, hogy az ő Imréje hazatért: Édesanyám, az ő tizennyolc éves menyasszonya.

(...) Édesapám a Ganz Hajógyárban kapott munkát, játszott a gyári focisapatban is, kapus volt. Rövidesen azonban megsérült a térdje egy vetődésnél (...). (...) jól rajzolt, önerőből kitanulta a faszobrászságot is. (...) közvetlenül a 1930-as gazdasági krach előtt otthagyta a gyárat és egy barátjával egy faszobrász-műhelyt nyitott. (...) A szülei úgy gondolták, hogy a szobrász-műhely és Édesanyám hímezési lehetősége fogja tenni, hogy jobb lakásba költözzenek hamarosan. Már csak azért is remélték, mert 1927. április 21-én én megszülettem. (...)

Életünkben azonban nagy változás következett be 1932 elején. A (...) Világ gazdasági Válság (...) lesújtott a mi kis családunkra is. (...) A Sáska-nagyszüleimnek volt (...) Wekerletelepen egy kétszobás lakásuk, amit a Ganz Gyártól béreltek, ahol a nagyapám dolgozott. A lakás az első emeletén volt egy hatlakásos házban. (...) Fürdőszoba nem volt, a konyhában felállított lavórban mosdott mindenki, de ezt akkoriban természetesnek találtuk. (...) a rövidnek remélt összeköltözés 1932-től 1938-ig tartott. Ma már nem is tudom elképzelni, hogyan tudták a felnőttek elviselni ép ésszel azt a zsúfolt életet!

Óriási változást jelentett az életemben a Wekerletelepre való költözés. (...) A Hungária úti hármasszámú iskola melletti óvodába jártam először, aztán meg ugyanabban az iskolában tanultam, jó tanuló voltam. (...) Édesanyám (...) mindenképpen gimnáziumba akart járattatni, amit Apám nem tartott

realisnak a mi anyagi körülményeink között. A gimnázium akkor tandíjfizetéssel járt, a szülei pedig hiába voltak szorgalmas emberek, Apám csak alkalmi munkához jutott, Anyám pedig hiába dolgozott be otthonról, a kettőjük jövedelme épp csak elég volt a megélhetéshez. Sohasem voltunk éhesek, de szórakozásra, különösen nyaralásra nem sok jutott. Ruházkodásra sem jutott sok, de mindig rendesen voltam öltözve, mert a rokonságtól kapott ruhadarabokból Édesanyám remekül tudott számomra varrni mindenfélét. Emlékszem, amikor egyszer a László tanító bácsi (László Gyula igazgató, a telepről szóló monográfia szerzője - a szerk.) „otthonlátogatásra” jött, meg volt lepődve, mert az iskolában szerzett benyomás alapján nem gondolta, hogy olyan szerényen élünk. Úgy látszik, Édesanyámnak valahogy sikerült kifelé egy polgári jólét benyomását keltenie.

1939-ben a gyár kiutalt nekünk egy lakást a Zsigmond körút 24-ben. (...) A házban hat lakás volt, mi a földszinten laktunk, apám öccse, Sándor, az emeleten lakott a feleségével. Csodálatos érzés volt, hogy a „saját” lakásunkban élhettünk, amellel csak néhány háznyira voltunk Édesanyám szüleitől. Hozzáteszem, hogy egy kivétellel az összes Sáska-testvér is, a családunkkal együtt, Wekerlén élt. Abban a Zsigmond körüti lakásban éltünk, mielőtt a Fő térre költöztünk, ott voltam gimnazista és onnan jártam egyetemre is. Ott éltük át a háborút és a légitámadásokat.

(...) A lakosság rögtön realizálta, hogy a német megszállással a háború komolyra fordult számunkra. Mindenki elkezdett lázasan óvóhelyet ásni a kertjében. Emlékszem, akármerre néztünk, sárga homokdombokat lehetett látni, és egy héten belül nem lehetett építőanyagot kapni.

(...) a németek Magyarországra hoztak egy néhány új Jagdgeschwadert (vadászgép-kötélket) és számos modern légelhárító ágyút (...). Nem messze tőlünk, az akkori Katonaréten (ahol ma a József Atilla lakótelep van), volt egy ilyen üteg. Mi „Göringeknek” hívtuk azokat a 105 mm kaliberű ágyúkat, már nem tudom miért. (...)

Hétfő, április 3-a egy tökéletes tavaszi nap volt (...) Édesapámmal kimentünk a kertbe, megnézni az óvóhelyünket (...). Tulajdonképpen egy két méter mély árok volt, amit zömében én ástam ki. Az árok falait a férfiak kitémasztották fagerendákkal és kideszkázták. Öt centiméter vastag fapallókból volt a tető és egy sor lócát is építettek a fal mentén. Minden nagyon szakszerűen volt megcsinálva, elvégre mind a ketten fával dolgoztak egész munkás életükben. (...)

Egyszerre csak egy furcsa, diszsonáns, mégis valahogy zenei hangra lettünk figyelmesek. Mintha az egész ég felettünk



ifj. Ozorai Imre és Regius Mária

egy óriási hangszerré vált volna. (...) Hirtelen rájöttünk, hogy a légelhárító tüzérség repeszei hullottak mindenütt körülöttünk! Ez gyorsan meggyőzött mindenkit, hogy itt az idő visszapucolni az óvóhelyekre, és ott várni be a „Légiveszély Elmúlt” jelzést. De hiába vártuk. A megnyugtató sziréna-hang helyett a már ismerős, fenyegető távoli

motorbúgást hallottuk megint. A második támadó hullám közeledett! Ahogy az ágyúk koncertje megkezdődött megint, érzékeltek, hogy a „mi” Göringjeink nem lónek! Talán logikátlanul, de valahogyan védtelenebbnek éreztük magunkat.

(...) Nem volt áram, így nem tudtuk a rádió híreit hallgatni. Ha meg akartuk tudni, mi történt (...), valakinek körül kellett rohannia a mi kis városunkat. (...) Elindultam körutamra, repeszdarabokat gyűjtögetve, ahogy mentem. Először a Fő térre (ma Kós Károly tér) mentem, ahol Édesanyám öccse lakott. A tér közepén két nagy bombatölcsér éktelenkedett, de náluk csak üvegkár volt. Az udvarukból azonban lehetett látni, hogy az emeletes ház lépcsőháza, vagy száz méterre tőlük, telitalálatot kapott. Ők a pincében lévő óvóhelyen voltak a támadás alatt és egy kétemeletes ház volt felettük, így sokkal jobban voltak védve, mint mi. Minden esetre, a közeli bombarobbanások alaposan megrázták őket. (...)

Elindultam, hogy megnézzem, hová is estek azok a bombák, amiknek a robbanását hallottuk és éreztük. (...) Wekerletelep északnyugati és északkeleti részén, az utóbbi Kispesztell határos. A Szent Imre Herceg út (később Ady Endre út) és az Üllői út között különösen sok kár esett. (...) az 1944 április 3-i légitámadások több kárt okoztak emberi életben, mint az azt követők (...). Kevés jó óvóhely volt még, amellett sokan nem kerestek védelmet, és addig bámulták a lenyűgöző látványt, amíg túl késő volt.” (ifj. O.I.)

„Bejöttek tehát az oroszok. (...) Nagy harcokkal, kemény csatákkal vették be Budapestet és ilyenkor szokás, hogy 24-48 óra szabad rablást adnak a katonáknak. (...) a mi házunk is a zabráló orosz katonák martaléka lett. (...) Az első oroszok jártak természetesen a legjobban, azt választották ki, ami nekik a legjobban tetszett, ami a legértékesebb volt, de még öt nap múlva is bejártak a lakásokba és még akkor is hordták a limlom közül, amit még használni tudtak. Ha egy rongyos ingből le tudtak egy kapcának vagy kéztörőnek való darabot tépni, hát még azt is elvitték. (...)” (id. Ozorai (Omaszta) Imre.)

„Édesapám túl fiatal volt, amikor meghalt. (...) Nem volt még hatvan éves sem. A temetésére a kispesti Újtemetőben sokan jöttek el, a gyárbeli barátai is ott voltak, a Ganz Gyár dalárdája énekelt a szertartás alatt. Apám betegsége és halála volt életem legszomorúbb eseménye. Édesanyám több mint huszonhét évvel élte őt túl.” (ifj. O.I.)

A család történetét a Wekerletelepen élő leszármazottak bemutatásával folytatjuk.

De előbb még megválaszoljuk a címben feltett kérdést: Wekerletelep fölött nem volt légicsata, még akkor sem, ha ezt egy korabeli montázssal, fotótrükkal ifj. Ozorai Imre „dokumentálta” is.

Nagy Tamás

Kis Vuk és társai beköltöznek a WKK-ba

A magyar animációs filmtörténet egyik legnépszerűbb alkotójának, Dargay Attilának a munkáiból nyílik kiállítás a Wekerlei Kultúrházban 2017. október 27-én. A tárlat megnyitójának vendége lesz Henrik Irén, aki a Pannónia Filmstúdió operatőréként nem csak a magánéletében, de szakmai életében is állandó társa volt az Érdemes és Kiváló Művész, Balázs Béla-díjas magyar rajzfilmrendezőnek és képregényrajzolóknak.

A kis rókakölyök és társai Awekerlei „látogatásának” egyik apropója, hogy megálmódjuk, Dargay Attila idén lenne 90 éves, a nevéhez fűződő Lúdas Matyi című rajzfilmet pedig éppen 40 éve mutatták be. E kerek évfordulókra emlékezve szeretne a WKK örömet okozni kicsiknek és nagyoknak az alkotó eredeti rajzait bemutató kiállítással.

Az életműdíjjal kitüntetett Dargay Attila, Budapest díszpolgára gazdag és csodás örökséget hagyott ránk, több mint 100 filmet készített. Első önálló rendezői munkája a Ne hagyj magad, emberke! című rövidfilm volt 1959-ben. Meséin generációk nőttek fel, szeretetre méltó, legendássá vált figurái minden korosztályt elvarázsolnak. Az ő nevéhez fűződnek a Pannónia Filmstúdió legnézettebb egészestés rajzfilmjei: a Lúdas Matyi és a Vuk, melyeket közel 2,5 millióan láttak, de ő



Foto: Szabó Mária

készítette a Szaffit, A hetedik testvért és Az erdő kapitányát is. A rajzfilmsorozatok közül olyan közkedveltek őrzik az emléket, mint a Gusztáv, a Pom Pom meséi vagy A nagy ho-ho-horgász. Filmjei és azok hősei egytől egyig emlékeztetnek az alkotó hitvallására: „a

Őszi hintázás

Schall Eszter kiállítása a Wekerlei Kultúrházban

Schall Eszter grafikus, illusztrátor őszkösztöntő kiállítása várja mindazokat, akik a borongós idő érkezésével a szelet szépségesnek, a lombhullást pedig vidámsággal telínek szeretnék látni.

Dundi madárkák, boldog rókak, falatozó mókusok, bújócskázó egerek, csinos medvék, játékos színek és formák kavalkádja röpit minket az alkotó sajátos mesevilágába.

Schall Eszter a Novus Művészeti Iskolában végzett grafika szakon, és 2009-től foglalkozik illusztrálással, reklámgrafikával, ajándék-tárgy- és ékszertervezéssel. Finom vonalú és kivitelezésű, egyedi tárgyai és ékszerei mellett közel 20 bájos hangulatú könyvillusztráci-



Schall Eszter:
Őszi hintázás

óval dicsekedhet. 2010-ben az év digitális festője volt, 2011-ban az Aranyvackor és a Csodaceruza gyermekkönyv illusztrációs díjakat kapta meg.



humor nélkül élni lehet, de minék”. Műveiből áradó humanus szemléletmódja, a műfaj iránti szeretete és elkötelezettsége, mesterségbeli tudása emeli az animációs filmművészet nagymesterei közé. Dargay Attila nem csak rajzfilmeket készített, reklámgrafikák, meseillusztrációk, képeskönyvek és képregények is szép számmal kerültek ki a kezei közül. Utóbbiakkal többek között a Pajtás Magazinban, a Dörmögő Dömtör és a Füles című lapokban találkozhattak az olvasók.

A művész nagyon szerette a gyerekeket. Filmvetítések után szívesen beszélgetett velük. Gyakran látogatott el iskolákba, sőt a saját otthonába is meghívta kis nézőit. Kíváncsi volt a véleményükre, meghallgatta az ötleteiket, együtt rajzolt velük. Az Ifjúsági-díj, a Gyerekekért-díj és a Kölyök-díj odaítélése mellett Dargay Attilát a Mosolyrend Lovagijává ültették, amely kitüntetést a gyerekek szavazták meg neki.

Az október 27-i kiállítás megnyitón vendégünk lesz Henrik Irén, aki a művésznél több mint ötven éven át nemcsak a mindennapokban volt szerető társa, operatorként olyan nagyszerű alkotásokban dolgozott vele, mint a Vuk, a Szaffi, a Lúdas Matyi vagy a Hófehér. A tárlat megnyitójához kapcsolódó – díjtalanul látogatható – beszélgetésre elsősorban iskolai osztályokat várunk (4. évfolyamtól), melyhez a terem korlátozott befogadóképessége miatt előzetes egyeztetés feltétlenül szükséges, de természetesen szívesen látunk minden egyénileg érkező érdeklődőt is. Utóbbiak esetében előzetes regisztrációt kérünk a wkk.kispest.hu honlapon.

A kis Vukkal és barátaival november 20-ig találkozhatnak a kultúrház nyitvatartási idejében. A kiállítás megtekintése díjtalan.

Pamuk Andrea

Olyan jelentős gyermekkönyvekhez álmódott rajzokat, mint Janikovszky Éva Bertalan és Barnabás, Nemes Nagy Ágnes Aranyecset vagy a Mennyi minden, Szabó Lőrinc Szél hozott című kötetei. A kortárs művek közül egyebek mellett Szabó T. Anna A fűszermadár, Nyulász Péter A baba bab, Morzsa kutya, Babagombóc, Fellingner Károly A kincsesláda, Ilka vára és Becze Szilviának a Péter és a farkas című mesekönyvének adott magával ragadó vizuális megjelenést.

Eszter grafikái vegyes technikával készülnek, amely folyamat végén digitális képpé válnak, így fontosnak tartja, hogy a digitális képfalkotást természetessé varázsolja.

A varázslat pedig valóban ott csücsül minden alkotásán, képei és ajándéktárgyai kedvességet és bájoságot sugároznak felénk.

A kiállítás megtekinthető 2017. szeptember 15-től október 20-ig a kultúrház nyitvatartási idejében.

Bonecsuk Mónika

Az őszel is tavaszi felfrissülés a WKK-ban

Mindig nagy izgalommal készülünk a munkatársaimmal az új évadra. A tervezés lázában telnek a hetek, tele vagyunk ötletekkel, de hogy ezek közül mi valósul meg, azt sok szempont befolyásolja. Ebben a szakaszban igyekszünk beleálmódni a programkínálatba új elemeket is, bár gyakran az idő szűkössége, a teremkapacitás vagy az anyagiak korlátokat szabnak a vágyainknak. Azért idén őszel is sok új programot mutat fel a kultúrház.

Ritkán merészkedünk felnőtt színházi előadás megszervezésére, hiszen a kerületben van erre a célra, színházteremmel rendelkező nagy intézmény. Ráadásul, aki színházba szeretne menni, az inkább a belvárosban található „köszínházakat” választja. Idén azonban az Idősek világnapja alkalmából kifejezetten az idősebb korosztályra gondolva egy nagyszerű kamaraszínházi darabbal készülünk, melynek előadója két kedvelt színész díva, Tordai Teri és Béres Ilona, ráadásul Béres Ilona kispesti születésű, 2013 óta Kispest díszpolgára is. A darab Örkény István Macskajátékának a két neves színésznőre szabott átírata, A Szkalla-lányok címmel.

Kifejezetten felnőtteknek, családayáknak, tini fiataloknak szólnak azok a workshop-jaink, melyek a környezettudatosság jegyében is szerveződtek. A gyógytea-készítő, a naturkozmetikai és a szappankészítő műhely közül az első kettő pályázati forrásnak köszönhetően ingyenes lesz, de előzetes regisztrációhoz kötött.

Hétköznap a számtalan eddig is sikeresen futó tanfolyam mellett először indítunk konfliktuskezelési tanfolyamot, paverpol tanfolyamot, de újra lesz zumba edzés is, valamint folytatódik a nemrég meghirdetett ingyenes mediatori szolgáltatás.

A családoknak ajánljuk az Űrbéli barangolás című csillagászati napunkat, ahol egyebek mellett a magyar kezdeményezésű „Puli expedíció” is bemutatkozik. Hasonlóan sokszínű lesz a novemberben megrendezendő Dán nap, ahol Dánia több arcát is megmutatjuk a közönségnek. A Wekerlei Társaskör Egyesület hagyományteremtő szándékkal indítja útjára idén azt Ipartörténeti és helytörténeti filmszemlét, melyre a témában dokumentumfilmekkel lehet pályázni. Az ingyenesen látogatható fesztiválnak a WKK ad helyet november első hétvégéjén.

És akkor most jönnek a gyerekek! A pocakos mamákra és az egészen picik babákra gondolva indítjuk útjára Lubickoló címmel a várandósoknak szóló koncertjeinket és a 0-tól 3 éves korú kicsi babáknak szóló babakonzert-

sorozatunkat. Szintén új sorozatunk indul havonta egyszer szombatoként Élményfestés játékműhely címmel, ahol a nagyobb óvodások és a kisiskolások egy felépített tematika szerint festhetnek, kibontakoztatva fantáziájukat. A hétköznapokban is található a szülők új foglalkozásokat csemetéiknek, közülük az angol nyelvi klub a legkisebbeknek



Fotó: Szabó Mária

szól, a bűvész tanfolyam, a klasszikus balett, a népek tánca az iskolás korúaknak.

Két pályázatot is meghirdetünk gyerekek részére: az egyiknél a Dán nap alkalmából, Andersen meséi nyomán rajzolhatnak az általános iskolás korú gyerekek, a másiknál a hetedik osztályosokat szőlítjük meg Klíma téma címmel, kétfordulós környezetvédelmi verseny keretében. Az iskolai osztályokat emberjogi rendhagyó órákkal várjuk, melyeket ingyenesen vehetnek igénybe.

Szeptembertől a Wekerlei Könyvtárban is találunk a látogatók új programokat. A Lépéselőny tanfolyamon hatékony tanulási módszereket sajátíthatnak el. Az önéletrajz és motivációs levél elkészítését segítő szolgáltatásunk ingyenes lesz. A sok kedvelt klub mellett indul egy angol nyelvi társalgási klub és egy Kíváncsiak klubja is.

A WKK szervezésében a nyár folyamán zajló 20 gyermektábor mellett, a rövid kétéhetes zárva tartás idejében épületünket is felfrissítettük kis festéssel, linóleumcserével, falburkolással. Erőt gyűjtve nézünk a szeptemberi indulás elé, és bízunk abban, hogy régi és új látogatóink sok örömet és élményeket, hasznos információkat és tudást szereznek majd a kultúrház által kínált programokon!

Szabó Mária



Kirándulás Pilisborosjenőre

Önkéntes bál – Önkéntesek ünnepe – Önkéntesek kirándulása

Ismerős fogalmak? Változik a világ, mi sem maradhatunk le. Így időnként más formát találunk, hogy kicsit ünnepeljük magunkat, mi, sok-sok önkéntes. De az ünnep megszervezéséhez is önkéntesek kelljenek. Ezért az idén azt gondoltuk, kitalálunk egy olyan formát, ahol együtt lehetünk, de nem igényel túl sok szervezést, előkészületet. Így döntöttünk a kirándulás mellett.

Biztos kevesebben leszünk, mint a Kós Károly téren szoktunk lenni! Ha esik az eső, mi lesz? Idősek vajon jönnek-e? És a nagyon kicsi gyerekeket elhozzák? És mit fogunk

És lett program is, kevés befektetéssel. Az úti cél kiválasztásánál az volt a szempont, hogy könnyen elérhető legyen, ne kelljen túl sokat gyalogolni, legyen lehetőség piknikezni, és számháborúzni. Menjünk az egri várhoz! Ez jó ötletnek tűnt. Persze nem az egri, egri várhoz, hanem a pilisborosjenőihez.

A mentorok elküldték a meghívókat, és jöttek a visszajelzések. De jó, jövőnk! Sajnos, nem érünk rá, már más programunk van. Én nem szeretek kirándulni, kicsit se, rám ne számítsatok. Jönnék, de nem tudok, sajnálom. Már régen szeretném megnézni az egri vár romjait, még nem voltam ott, így végre eljutok oda. És persze sokan nem reagáltak, csak jöttek, vagy nem jöttek.

Kb. nyolc autó érkezett a megbeszélt helyre, néhányan busszal jöttek. Megvártuk, míg mindenki megjött, s egy lelkes önkéntes túravezetővel elindultunk. Útközben gyönyörködtünk a tájban, alaposan megnéztük a Teve-sziklát, beszélgettünk, majd hamarosan megérkeztünk a várhoz. Az Egri csillagok film forgatásakor (1968-ban) építették fél az egri vár hasonmását, zömében fából, ami nemsokára leégett, aztán újra megépítették, de nem nagyon törődtek vele, így ma már inkább rom. De a környéke rendezett, kellemes kirándulóhely.

Letelepedtünk, előkerültek az otthonról hozott finomságok. Ment a körbekínálás. Még koccintottunk is egy önkéntesünk 77. születésnapjára. Romhányiné Kovács Mária, a Wekerle Önkéntes Centrum vezetője mondott pár köszönő szót az önkéntesek sok-sok munkájáért. A nem jelenlévőkről is megemlékeztünk.

Évés-ivás után a csoport egy része még tett



egy kisebb túrát, a többiek meg számot tettek a homlokukra és háborúzni kezdtek. Persze sokkal szelídebben, mint hajdan a törökök a magyarokkal. A csapatok életkori megoszlása nagyon változatos volt. 4-5 éves gyerekek, 30-40 éves szülők és 60-70 éves nagyszülők harcoltak együtt, egymás ellen, na meg a zászló megszerzéséért. Az eredmény kedvezőbb volt, mint a 16. században. Hol a pirosak győztek, hol a kékek. Közben volt kis eső, ekkor szünetet rendeltek el a csatatéren. A kirándulókat megvédték az összeboruló fák, de azért rövidebb lett a túra a tervezettnél. Visszaérve újra egyesült a társaság. Elállt az eső, még lezajlott néhány kisebb csata. De aztán végleg befelhősödött. Az időjárás eldöntötte, hogy itt a vége, indulni kell az autókhoz. Lefelé menet eláztunk kicsit, de nem hagytuk magunkat. Ki esőkabáttal, ki esernyővel vagy éppen magára borított pokróccal védekezett.

A parkolóban kihasználtuk a nyitva lévő büfé lehetőségeit (forró kávé, hideg sör, fagyi stb.), újra osztottuk az autókban lévő helyeket.

Elköszöntünk, megköszöntük, örültünk, hogy ott voltunk, jó volt.

Jövőre is kitalálunk valamit. De még az is lehet, hogy kivételesen a Kós téren találkozunk.

Papp Zsuzsanna



Romhányi András felvételei

csinálni? Ezek és hasonló kérdések merültek fel a kitaláció szakaszában.

És valóban kevesebben voltunk, az eső is esett (na, nem úgy, mint tavaly a téren), és jöttek idősek is, és volt, aki babakocsit tolt.

A Wekerle Bridzs Klub ingyenes alapozó bridzstanfolyamot hirdet

A Wekerle Bridzs Klub évek óta tartja házi versenyait minden kedden 19 és 23 óra között a Wekerle Társaskör helyiségeiben. A versenyek laza keretek között jó hangulatban bonyolódnak.

Szeretnénk a tagjaink sorát bővíteni, és minél több érdeklődőt megismertetni ezzel az érdekes kártyajátékkal. Sajnos ahhoz, hogy va-

laki el tudjon kezdeni egy klubban játszani, bizonyos alapokra szükség van. Ezért indítunk 2017. szeptember közepétől ingyenes



bridzstanfolyamot kezdőknek. A cél, hogy a tanfolyam hallgatói annyi minimális ismeret birtokába jussanak, hogy részt tudjanak venni a klub játékein és élvezzék azt. A tanfolyam minden kedden 17:30 és 19:00 óra között lesz, utána pedig, akinek még van energiája és érdeklődése, kibicelhet a klub versenyein. A tanfolyamot körülbelül két hónapra tervezük. Meggyőződésünk, hogy ennyi idő alatt el lehet jutni a célul kitűzött szintre. Utána már úgyis a gyakorlat teszi a mestert.

Elsősorban azok jelentkezését várjuk, akik a közelben laknak, így nem jelent közlekedési nehézséget számukra a klubunk látogatása. Jelentkezni lehet a langer.tp@gmail.com email címen vagy a Társaskör irodájában (1192 Kós Károly tér 10.) névvel, email címmel és/vagy telefonszámmal. Jelentkezési határidő: 2017. szeptember 12.

Langer Tamás



Versenygyőztesek

Mi, szervezők, nagy izgalommal vártuk a kissé átalakult, de már „régibb” sütéménysütő versenyt a májusi Wekerlei Székelykapu Napokon. Hatalmas örömeinkre jöttek alkotások szép számmal! (Beszámolóinkat a 8. oldalon olvashatják.) A verseny előtt ígéretet tettünk, hogy a nyertes alkotások egyes receptjeit újságunk hasábjain is megjelentetjük, így következnek most a gyermek kategória két első helyezettje, a sós és az édes! Köszönet Nekik, és jó évtávyat mindenkinek!

A sós sütik közül Nagy Olivér Huba Gouda sajtos pogácsája nyerte a gyermek I. helyezést

A liszt kivételével az összes összetevőt gyúrjuk össze, végül adjuk hozzá a lisztet is, és alaposan dolgozzuk össze a tésztát. Fóliával letakarva két órán át pihentessük hűtőben, vagy akár egész éjszaka. Miután kivettük a hűtőből, gyúrjuk át a tésztát. Nyújtsuk ki ujjnyi vastagra majd szaggassunk belőle kisebb pogácsákat. A tetejét kenjük le egész tojással, és szórjuk meg reszelt trap-

Gouda sajtos pogácsa

Hozzávalók:

- 250 g vaj
- 250 g liszt
- 150 g gouda sajt
- 100 g tejföl
- 12 g só
- 2 tojás sárgája
- 10 g élesztő

A tetejére:

- 1 tojás
- 10 g trappista sajt



pista sajttal. Fél órát kelesszük meleg párás helyen, majd süssük ki 230 °C-os sütőben 12-15 perc alatt.

Az idei Sodrófadijon nemcsak a gyermek édes kategória első helyét, de a közönségdíjat is bezsebelte az Árnyas Ovi Mákvirág csoportja meggyes-mákos muffinjával.

A muffin-készítés szokványos módja, hogy a száraz hozzávalókat (liszt, sütőpor, szóda-bikarbóna, fűszerek), illetve a folyékonyabb, „nedvesebb” anyagokat (cukorral kikevert vaj,

Meggyes-mákos muffin

Hozzávalók:

- 26 dkg liszt (lehet teljes kiőrlésű is)
- 2 tk sütőpor
- 1/2 tk szóda-bikarbóna
- 1 tk fűszer ízlés szerint (vanília, kardamom, fahéj)
- 6 dkg darált mák
- 25 dkg friss gyümölcs vagy befőtt (itt meggyet használtak)
- 1 tojás
- 14 dkg barnacukor
- 0,8 dl növényi olaj v. 12,5 dkg puha vaj
- 2,8 dl író (vagy tej, joghurt)
- + a díszítéshez: Nutella, árvácska

író, tojás) külön tálban készítjük elő, majd a kettőt összekeverjük, végül a darabosabb hozzávalók kerülnek bele (mák, meggy). Muffinpapírral kibélelt formában sütjük 180 C fokon nagyjából fél órán át vagy tűpróbáig. A kihűlt alagra kerül a magyorkrém és a díszítéshez a tavaszi, ehető virág.

Holicsné Gémes Boróka



Holics Tamás felvételei



A 10 éves R.ing Bt

Rothman Ferenc
www.ringingatlan.hu
+36-30-223-0986
ring@digikabel.hu



Kedves Ügyfelem! 2017-ben, 10 év után is a megszokott, színvonalas szolgáltatással, barátságos jutalékkal és változatos lakáskínálattal állok rendelkezésére! Tájékozódjon referenciáimról honlapomon, és hívjon, ha új otthonát keresi, vagy meglévő ingatlanát szeretné eladni!

Órarend - 2017. szeptembertől

Honlap: www.wekerleimozgasmuhely.hu Telefon: 70/381-61-22.

HÉTFŐ		KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
KÖZÖSSÉGI HÁZ (XIX. Pannónia út 26. templomkert)						
8.00	7.30 GERINCTORNA	ALAKFORMÁLÓ NYÚJTÁS	GERINCTORNA		7.30 GERINCTORNA	GERINCTORNA
9.00	8.30 GERINCTORNA		IZOMKONTROLL	Hírdetés helyett szombatnapon 19.00-20.30 óráig szabadidő	8.30 kezdő óra GERINCTORNA	
KISTORNATEREM (XIX. Baross utca 48.)						
8.30			JÓGA			
19.30			JÓGA 90'			
TORNATEREM (XIX. Hungária út 28. - Vonás utca sarok)						
17.00	GERINCTORNA közös	TANFOLYAMOK	GYEREK LATIN DANCE	ALAKFORMÁLÓ NYÚJTÁS	GERINCTORNA	
18.00	GERINCTÁNC	GERINCTORNA	ENERGETIZÁLÓ NYÚJTÁS	GERINCTÁNC	ALAKFORMÁLÓ TÉNYIG	
19.00	GERINCTORNA	BODY ART	ZSÍRÉGETŐ ALAKFORMÁLÓ	GERINCTORNA	LATIN DANCE	
20.05	LATIN DANCE	ZSÍRÉGETŐ ALAKFORMÁLÓ	LATIN DANCE	ZSÍRÉGETŐ AEROBIC	HASTÁNC	



**A FIDENCIA
GYÓGYSZERTÁR**
(1191 Bp. Convin kt. 7-13., Tűzoltóság mögött)
betegközpontú ellátással,
tanácsadással várja betegeit.

GYÓGYSZERTÁR
FIDENCIA

Nyitvatartás:
H-Cs: 8.30-19.00,
Péntek: 8.30-18.30

Telefon:
280-72-27

Vérnyomásmérés, koleszterinszint - és
vércukorszint mérés.
Bankkártyát és egészségügyi biztosítási kártyát elfogadunk.

**A Gyöngy Patika keretein belül
minden hónapban más AKCIÓ!**

Kedves Wekerlei Állatbarát!

A Dínó Kisállatszervíz
a József Attila u. 36-42.

alatt működő állatorvosi rendelőjében
teljes körű ellátással várja minden régi
és leendő páciensét.
Igény esetén otthoni ellátást is
vállalunk!

Aktuális akcióinkról érdeklődjön
telefonon a 280-07-70,
(06)20/928-53-45, vagy a
kisallat.szerviz@gmail.com címen.

Rendelés:
Hétfőtől péntekig:
10^h-12^h és 17^h-19^h,
Szombaton:
15^h-18^h.

Dr. Kovács István
Klinikus szakállatorvos



Kedves Ügyfeleink!

A Templom tér
közelében továbbra
is magas színvonalú,
korrekt és teljes körű
szolgáltatásokkal
várjuk Önöket
Kispest több mint
húsz éves szakmai
tapasztalattal
rendelkező
ingatlanirodájában!



Fenyvesi Zoltán
06-30/280-9946

Hívjon
bizalommal!



AnDeZ Ingatlaniroda

1196 Budapest, Ady Endre út 57. 280-2271;
06-20/389-6675;
www.andezingatlan.hu;
www.facebook.com/andezingatlan

OKTATÓI ÁLLÁS AJÁNLAT

Oktatókat keresünk
megfelelő végzettséggel
szakmáink általános
tantárgyainak oktatásához:
jogi ismeretekhez és a nyelvi
modulokhoz.



Jelentkezés bizonyítvánnyal
és önéletrajzzal:

bacsi.orsi@matrixoktatas.hu

Hirdessen nálunk!

Hirdessen kedvező áron a 5 400
példányban évente háromszor
megjelenő lapunkban!

A lap minden wekerlei háztartásba,
intézménybe ingyen jut el.

Ha nincs kész hirdető anyaga, segítünk
elkészíteni (a szolgáltatás ingyenes)!
Lehetőség van újságunkban PR-cikk
megjelentetésére is. A részletekért kérjük,
forduljon hirdetésszervezőnkhez.

Felvehelyek:
Hirdetésszervezőnkél, Veres Jolinal
(mobil: 30/683-1307,
e-mail: whirdetteszervezes@gmail.com)
Személyesen a WTE székelyén
(Kós Károly tér 10. www.wekerletelep.hu)

Méret	Nettó ár (Ft)	Áfa 27% (Ft)	Bruttó ár (Ft)
Nyolcad oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 57 mm	9 000	2 430	11 430
belső színes borító – 93 x 65 mm	13 000	3 510	16 510
Negyed oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 120 mm	18 000	4 860	22 860
belső színes borító – 93 x 135 mm	24 000	6 480	30 480
Fél oldal			
fekete-fehér – 174 x 120 mm	35 000	9 450	44 450
belső színes borító – 190 x 135 mm	46 000	12 420	58 420
Teljes oldal			
fekete-fehér – 174 x 244 mm	70 000	18 900	88 900
belső színes borító – 190 x 275 mm	92 000	24 840	116 840



Az elmúlt hónapokban megkezdődött a Kós Károly téren a régi mozi felújítása. Helyén egy nagy múltú, neves felnőttképző intézmény nyitja meg ősszel a kapuit. Nem is lehetett volna ennél jobb helyet választani egy olyan csendes tevékenységhez, mint a tanulás!

A MÁTRIX Oktatási és Vizgáközpont felnőttek képzésével foglalkozik már közel 20 éve. Azóta több ezer felnőtt tanuló szerzett államilag elismert szakképesítést. Az évek so-

rán folyamatosan bővülő intézmény új helyszínéül a barátságos Wekerle telepet választotta, ahol kellemes, modern környezetben várja majd tanulóit.

A MÁTRIX Oktatási és Vizgáközpontban több mint 100 féle OKJ-s és egyéb képzés választható. Rugalmas megoldást nyújt azoknak, akik munka, tanulmányok vagy egyéb elfoglaltság mellett szeretnének szakmát szerezni. A tanterv és az időbeosztás kedvező a családok illetve dolgozó emberek számára is. Ezzel igyekeznek az intézmény széles körben elérhetővé tenni a képzéseket, hiszen egy új szakmával új munkahely, új kereseti forrás és több jövedelem érhető el.

A képzéseken túl vizsgák lebonyolítását is végzik, ahol nem csak a magyar nyelvű OKJ bizonyítványt, hanem az idegen nyelvű EUROPASS bizonyítványt is meg lehet szerezni.

A Kós Károly téri új központban főként az elméleti oktatás és vizsga kap helyet. A munkálatok a vége felé közelednek, ezúton a vizgáközpont vezetősége szeretné mindenki türelmét megköszönni.

Shetland U. K. Nyelviskola



- Nyelvtanfolyamok Wekerlén
- Kihelyezett vállalati nyelvoktatás
- Angol és német EuroExam vizsgáztatás
- Külföldi nyelvtanfolyamok és tanulmányutak szervezése



1192 Budapest, Kábel u. 10.
tel: (06 1) 357 1456
(06 30) 952 1202
shetland@shetland.hu

Fk engedély: E-000309/2014

www.shetland.hu

MITKU és TÁRSA Bt.

ASZTALOSMŰHELY

Műhely: 2360 Gyál, Bartók Béla utca 117.
Tel: 06-70-70-40-716 | Web: www.mitku.hu
Területi képviselőnk: Nagy Kálmán | Tel: 06-20-376-8941

10% kedvezmény a hirdetés felmutatójának a szervizre

WEKERLETELEP

KERÉKPÁR

SZAKÜZLET és SZERVIZ

TELEFON: 061 3571 385
06 70 328 3275

XIX. HATÁR ÚT 30.
www.laszlokerekpar.hu

BUDAPEST

Kötetlen munka, többletjövedelem!

Kozmetikai termékek forgalmazásához munkatársakat keresek.
Kismamák diákok és nyugdíjasok jelentkezését is várom.

Telefon:
06-30/9773-618
leindler.joli@gmail.com

JELENTKEZZ INGYENES BEMUTATÓ ÓRÁNKRA!

Angol nyelvoktatás gyerekeknek
3 hónapos kortól 19 éves korig.

06 70 328 3228 • Helyszín: **SHOPMARK**

WWW.KISPEST.HELENDORON.HU

XXVI. WEKERLEI NAPOK 2017

BALKÁNI HANGULATBAN

Szombat, szeptember 16.

10.00 Zenés megnyitó a Zrumeckzy kapuból,
a Kós Károly téren a Kispesti Alapfokú Művészeti Iskola
Fúvószenekarának műsora, Payr Henrik vezényletével.

11.00-13.30 Gyermekműsorok a nagyszínpadon.
a Mágnes Színház előadása,
a Tatay Színház bábelőadása,
Kovács Boróka és wekerlei barátai – népzene félórában
(Felkészítő tanár: Annus Réka)

15.00-22.00 Délutáni, esti programok

15.00 ADOL Mozgásművészeti Stúdió bemutatója,
15.30 sportversenyek eredményhirdetése,
16.00 a Wekerlei Sodrófa Díj
sütisütő verseny eredményhirdetése,
16.15 Ellinizmosz
Görög Hagyományörző Táncegyüttes műsora,
16.45 Réthy Fashion, öko-divatbemutató,
17.00 a JANTRA Bolgár Néptáncegyüttes műsora,
18.15 polgármesteri köszöntő, a WTE díjak átadása,
18.30 a MAKÁM zenekar koncertje,
20.00 a TÚZFÉSZEK Tűzsonglőr Társulat bemutatója,
20.30 a Guča Partyzans Brass Band koncertje.

Egész napos programok szombaton

- Népi kismesterségek udvara mesterség bemutatókkal,
kézműves foglalkozásokkal,
- Wekerlei Sodrófa Díj sütisütő verseny,
- Átalakuló Wekerle
(kézműves foglalkozások, farmer gyűjtőpont, szelektív gyűjtés, re-pohár),
- Vértadás.

Vasárnap, szeptember 17.

Zenepavilon

10.00 - 13.00 gyermekműsorok
15.00 - 19.00 óránként koncertek

15.00 Kiállítás

„Építészbarátság”
(a Kós-Zrumeckzy emlékévként alkalmából)
Helyszín:
Wekerlei Társaskör Egyesület pincegaléria
(Kós Károly tér 10.)
Filmvetítés: Száz éves a Sztánai Bál
(dokumentumfilm 2014,
rendezte Somogyvári Rudolf)

17.00 Kós Károly és a Fiatalok

Várostarténeti séta a téren,
Kós Károly és építésztszerei munkássága mentén.
A részvétel ingyenes, azonban regisztrációhoz kötött.
Jelentkezés a wekerleisetak.hu oldalon, vagy személyesen a Társaskör irodájában.

19.00 Ars Sacra Fesztivál

SaxOrgan koncert
„A jazz és a klasszikus zene találkozása”
Helyszín: Wekerletelepi Munkás Szent József templom

Egész napos programok vasárnap

- Szolidaritás tere,
- Családi pontgyűjtő verseny.

Szombaton és vasárnap

Borút, kézműves vásár, sportversenyek,
14.00-18.00 sétakocsikázás, Kulturális Örökség Napok sátor,
ingyenes helytörténeti séták a KÖN alkalmával.

